

Ι Ρ Ι Σ

ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ
 ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
 ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ
 ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ
 ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ: Διά τὴν Ἑλλάδα ἑτησίως δρ. 6. — Διά τὸ Ἐξωτερικὸν ἑτησίως φράγκα χρ. 7.

ΕΤΟΣ Α'.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

Ὁδὸς Πετράκη, ἀριθ. 15 β (πλησίον Μητροπόλεως)

ΑΡΙΘ. 10.

ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΙ

1 Φεβρουαρίου 1898

ΕΚΔΟΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Φ. ΚΛΑΔΟΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἐπὶ τοῦ Ἀκροκορινθίου, ὑπὸ Δ. Κ. Βαρδουλάτου. — Ὁ Τσοπάνης, ποίημα ὑπὸ Ν. Μερκούρη. — Ἀτθίς, σελίς ἡμερολογίου, ὑπὸ Κ. Ι. Καλογεροπούλου. — Τὴν εἶδα, ποίημα ὑπὸ Α. Κωστοπούλου. — Ἑλληνες Καλλιτέχναι, ὑπὸ Σ. Δε. Βιάζη. — Εἰς τὸ λεύκωμα τῆς Δεσποινίδος Σ. Δ. ὑπὸ Εὐγενίου Ζήνωνος. — Ὁ Θησαυρὸς τοῦ Ἀρλατὰν Διφόνσου Δωδέ, μετάφρασις ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ μετ' εἰκόνας. — Ἡ κόρη τῆς Σουηδίας, δανικὸν διήγημα συνέχεια. — Διὰ μίαν νύκτα ἔρωτος, ὑπὸ Αἰμ. Ζολᾶ, μετάφρασις. — Ἀπάτη Αἰωνία, ὑπὸ Ἀχ. Κωνσταντινίδου. — Ψηφιδωτόν. — Ἀλληλογραφία.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΗΣ «ΚΟΡΙΝΝΗΣ»

1898

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΝ ΖΥΘΟΠΩΛΕΙΟΝ
ΜΗΧΕΛΗ ΚΑΙ ΠΕΤΑ

Ἐν Πάτραις
Ἄπαντα τὰ εὐρωπαϊκὰ ποτά. Ζύθος ἐγχώριος, Μονάχου καὶ Βιέννης, Ζυμπόν, εὐρωπαϊκοὶ τυροί. Κονιάκ, κτλ.

Ὁ ἐπὶ πεντατίαν σπουδάζας ἐν Παρισίοις καὶ Γερμανίᾳ ἰατρός κ.

ΕΥΘΥΜΙΟΣ Ι. ΣΟΦΙΑΝΟΣ

Δέχεται 8-9 π. μ. καὶ 2-4 μ. μ.

Ὁδὸς Πειραιῶς ἀριθ. 6 — παρὰ τῇ πλατ. Ἐλευθερία

ΨΕΚΑΣΤΗΡΕΣ VERMOREL
Γενικὸς ἀντιπρόσωπος καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα
Π. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ

Κλίνας

Ἀγγλικὰ

Σιδηρεὰ

Φερέματα

Τελεσιτάτου

συστήματος

ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΝ Ο „ΜΕΓΑΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ“

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΠΑΛΑΚΑΚΗ

Ὁδὸς Ἐρμού, κάτωθι τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης.
Ἄπαντα τὰ εἶδη τῶν γλυκυσμάτων, φοντάν ἀρίστης ποιότητος, καθαριότητος, περιποιήσις δι' ὅλα τὰ γούστα.

Τιμὰ Δημοκρατικὰ.

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΜΕΤΑΞΕΩΤΩΝ

ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ Ι. ΣΤΡΑΝΗ
Ἐν Ζακύνθῳ.

Κατασκευάζει διάφορα μεταξωτὰ μανδύλια, φορέματα σαντακρούτας, σάρπες καὶ διάφορους στόφας πρὸς διακόσμησιν αἰθουσῶν, κατασκευάζονται καὶ ποδιές.

ΚΑΦΕΝΕΙΟΝ „Ο ΠΑΡΘΕΝΩΝ“ Α. ΠΕΠΑΝΟΥ
Πλατεία Γεωργίου Α' Ἐν Πάτραις.

Καφὲς καθαρός

ΧΑΛΒΑΔΟΠΟΙΕΙΟΝ Ἐν Πάτραις

Ἀδελφῶν ΤΣΟΥΡΗ

Ὁδὸς Ρήγα Φεραίου πλησίον πλατείας Γεωργίου Α'

ΔΗΜ. καὶ ΠΑΝΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΠΑΝΤΟΠΩΛΑΙ ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ Η „ΕΥΡΩΠΗ,,

Ἐν Ζακύνθῳ

ΣΠ. ΓΑΛΙΑΤΣΑΤΟΥ

Καθριότης δωματίων ἕκτατος — Μαγειρικὴ οἰκιακὴ

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΑΣΠΡΟΡΡΟΥΧΩΝ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΤΣΑΣ ΜΑΡΑΚΑΡΗ

Ἐν Καλάμῳ

Κατασκευάζονται ὑποκαμισα, ἐσώβρακα, νυκτικά, ἀναλαμβάνει προίκας κατ' ἀποκοπὴν καὶ ὅ,τι δὴποτε ἀναγόμενον εἰς τὸ εἶδος τῆς, ἐκτελεῖ μετὰ φιλοκαλλίας, ἐπιτηδειότητος, ταχύτητος καὶ εὐφθηνίας ἐκτὸς συναγωνισμοῦ.

ΚΑΠΝΟΠΩΛΕΙΟΝ
ΦΙΛΙΠΠ. ΣΕΡΕΤΟΠΟΥΛΟΥ

Ἐν Τριπόλει κάτωθι Ἁγίου Βασιλείου
Καπνὰ καὶ Σιγαρέτα ἕκτακα

Διονύσιος Κουτσικόπουλος

Ἴατρος — χειροῦργος
Ἐν Πάτραις

HOTEL NATIONAL
ANTOINE MAUROPODIS
ZANTE (Grèces)

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ

Γ. Ν. ΚΟΝΣΟΛΑ

Ὁδὸς Ἐρμού ἀριθ. 96

Ἐγγυημένα ὀλόμαλλα εἶδη. — Φλανέλλαι, ἐσώβρακα, Τσιράκια, Τρικὰ, Ζιλέ Στρατιωτικὰ, Κασκορσέ, ἐσώφορια καὶ

Ἄπαντα τὰ εἶδη τῆς πλεκτικῆς

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ
ΤΟ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ

Ἐν Πάτραις

Π. Κ. Δημακοπούλου

Καθριότης — περιποιήσις — εὐφθηνία

Εἰς τοὺς μεταβαίνοντας εἰς Ἀργιστόλιον συνιστῶμεν θερμῶς τὸν περιποιητικώτατον κ.

ΣΩΤΗΡΙΟΝ ΒΟΥΤΣΙΝΑΝ

Διευθυντὴν καλλίστου ξενοδοχείου μετ' ἐστιατορίου, εὐρωπαϊκώτατα κατηρτισμένου.

Ἄπαντα εἰς τοῦ Σωτήρη

ΜΕΓΑ ΒΑΦΕΙΟΝ ΓΑΛΛΙΚΟΝ ΔΙ' ΑΤΜΟΥ

Κ. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ — Ὁδὸς Ἁγίου Μάρκου 17

Ἐν τῷ καταστήματι βαφονται ἅπαντα τὰ ἐνδύματα ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, γαντῖα καὶ πτερὰ μετὰ φρεζαρίσματος ἀπαραμίλλου.

Κ. Χ. ΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ

Βυρσοδεψεῖον ἐν Πάτραις

Ἐπὶ τῆς παραλίας συνοικίας Τσιβιδῆ

ΜΕΓΑ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΝ „Ο ΑΣΤΗΡ“

Ν. Ε. ΔΙΓΕΝΗ

Ἐν Ναυπλίῳ

Πλατεία Συντάγματος

ΜΕΓΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΣΑΠΩΝΟΣ

ΕΝ ΖΑΚΥΝΘΩ

ἀδελφῶν Ν. ΦΙΛΙΩΤΗ

Τὸν καθαρώτερον καὶ ἀγνότερον σαπῶνα εὐρίσκετε εἰς τὸ ἐργοστάσιον ἀδελφῶν Φιλιώτη

Τιμὰ μέτρια — ποιότης ἕξοχος

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ ΔΗΜ. ΠΑΠΑΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ

Ἄπαντα αἱ εὐρωπαϊκαὶ σκευασαὶ — ἱαματικά ὕδατα. Εὐρωπαϊκὰ καὶ Ἑλληνικά.

Après un stage de trois ans dans les services de M Lanceraux Straus Potain, Pirard Professeurs de Clinique de la Faculté de Paris.

LE DOCTEUR

G. A. DEMETRIUS

Vient d'arriver et donne des consultations chez lui tous les jours de 8 - 10 et de 2-5 1)2.

19 N° Rue de la Métropole.

ΧΡΥΣΟΧΟΕΙΟΝ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ ΤΖΙΝΗ

Ὁδὸς Διάλου 170

Πωλοῦνται διάφορα κοσμήματα χρυσὰ καὶ ἀργυρὰ ὡς καὶ ὠρολόγια.

ΕΡΜΗΣ

ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ
ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ἜΤΟΣ Α'.

1 Φεβρουαρίου 1898

ἈΡΙΘΜΟΣ 10

ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΚΡΟΚΟΡΙΝΘΟΥ

(Συνέχεια)

Ὁ Σείριος εἶνε ὁ λαμπρότατος τῶν ἀπλανῶν ἀστέρων ἀμφοτέρων τῶν ἡμισφαιρίων, κατὰ τὸν βῆθμόν δὲ τῆς λάμπσεως ὁ πρῶτος ἐκ τῶν 18 πρῶτου μεγέθους ἀστέρων.

Ἀκτινοβολεῖ ἐξαισίως καὶ ζωηρότατα διὰ τοῦ λευκοῦ, κυανίζοντος καὶ γλυκυτάτου αὐτοῦ φωτός. Διὰ τοῦτο καὶ ἐκλήθη ὑπὸ τῶν Ἀρχῶν Μπαραινιέρ δηλ. πολυχρωμος.

Ἐἶνε δὲ ὁ κύων τοῦ θηρευτοῦ Ὀρίωνος, ὃν καὶ ἀκολουθεῖ πάντοτε, φαινόμενος κάτωθι τοῦ ἀστερισμοῦ αὐτοῦ καὶ ἀνήκων εἰς τὸν ἀστερισμὸν τοῦ μεγάλου κυνός.

Ὁ ἀστὴρ οὗτος ἦτο γνωστός ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων, ὡς μαρτυρεῖ καὶ ὁ Ἡσίοδος. Ὁ δὲ Ὅμηρος ἀποκαλεῖ αὐτὸν λαμπρότατον ἀριζήλους ἔχοντα αὐγάς.

Τῇ πρωίᾳ τῆς 1 Αὐγούστου, ὅτε τὸν ἐθαυμάζομεν ἀπὸ τῶν κυρυφῶν τοῦ Ἀκροκορίνθου, ὁ Σείριος ἀνέτειλε περὶ τὴν 4 ὥραν πρὸς ἀνατολὰς καὶ διὰ τῆς γῆτιδος αὐτοῦ καὶ σπινθηροβόλου λάμπσεως ἀντιγωνίζετο πρὸς τὴν πλησίον ἀπαστρέπτουσαν Ἀφροδίτην.

Ἀνατέλει δὲ τὴν μὲν αὐγὴν ἐν καιρῷ τῆς ὁπώρας (15 Ἰουλίου — 15 7)θρίου), ὅθεν καὶ καλεῖται ὁπωρινὸς ἀστὴρ, τὴν δὲ ἐσπέραν κατὰ τὸν Δεκέμβριον καὶ Ἰανουάριον, διέρχεται τοῦ μεσημβρινοῦ περὶ τὰ τέλη Ἰανουαρίου καὶ ὄνει κατὰ τὸ τέλος Μαρτίου. Οὕτω κατὰ τὰς μακρὰς νύκτας τοῦ χειμῶνος φωτίζει καὶ κοσμεῖ, ὡς ἀδάμας τὸν οὐρανόν.

Ἐν τούτοις ὁ λαμπρότατος οὗτος ἀστὴρ, ὅταν ἀνατέλλῃ τὴν αὐγὴν, φέρει τὰς θερμότητας ἡμέρας, τὰ κυνικά καύματα. Πιστεύεται δὲ ὅτι καταφλέγει πᾶσαν βλάστησιν, ἐπιφέρων εἰς τοὺς κύνες τὴν λύσσαν, τοὺς

πυρετοὺς εἰς τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὴν ξηρασίην εἰς τὰς πηγὰς καὶ τοὺς ρύακας. Πρὸς ἀποφυγὴν τῆς ἐπιβλαβοῦς αὐτῆς ἐπιρροῆς τοῦ ὑπῆρχον τὸ πάλαι πολλαχοῦ τῆς Ἑλλάδος ἰλαστήριοι τελεταί.

Ὁ Σείριος εἶνε ἀστὴρ μεγίστος· ἔχει δὲ καὶ δορυφόρον σκοτεινόν. Ἡ διάμετρος αὐτοῦ ὑπελογίσθη εἰς $3 \frac{5}{8}$ φορές μείζων τῆς τοῦ ἡλίου· ἂν δ' ἐτίθετο εἰς τὴν θέσιν τοῦ ἡλίου, θὰ ἐφαίνετο 14 φορές μεγαλύτερος αὐτοῦ. Ἡ μάζα αὐτοῦ δηλ. ἡ ποσότης τῆς ὕλης, ἦν ἐμπερικλείει μετὰ τοῦ συνοδοῦ του, εἶνε 4, 4 τῆς τοῦ ἡλίου οὔσης 1. Ὁ Σείριος μόνος ἔχει μάζαν τριπλασίαν σχεδὸν τῆς τοῦ ἡλίου, ὁ δὲ δορυφόρος του καθ' ἡμιόλιον μείζονα τῆς ἡλιακῆς.

Ἄν δὲ ἀπὸ τῆ γῆς φαίνεται μικρότερος τοῦ ἡλίου, τοῦτο προέρχεται ἐκ τῆς καταπληκτικωτάτης ἀποστάσεως αὐτοῦ ἀφ' ἡμῶν. Ἐν ᾧ τὸ φῶς τοῦ ἡλίου, διὰ τὰς φθάσας εἰς τὴν γῆν, διανύει 8' καὶ 13" λεπτά τῆς ὥρας, τὸ φῶς τοῦ Σειρίου χρειάζεται πρὸς τοῦτο ἔτη 8,8, ἧτοι 8 ἔτη, 9 μῆνας καὶ 18 ἡμέρας.

Ἡ διαφορὰ αὕτη εἶνε καταπληκτικὴ, διότι πρόκειται περὶ χρόνου φωτός. Οὕτως, ἂν ὁ αὐτὸς νόμος τῆς ταχύτητος τοῦ φωτός ὑμάρχη καὶ ἐπικρατῆ εἰς τὸ σύμπαν, ὡς βεβαίω ἢ ἐπιστήμη, καὶ ἂν μίᾳ ἀκτίς φωτός, διὰ τὰς ἑλθῇ εἰς τὴν γῆν, διατρέχῃ εἰς ἕκαστον δευτερόλεπτον τῆς ὥρας 300, 400 χιλιομέτρα, κατὰ τὰς νεωτάτας ἐπιστημονικὰς ἐρεῦνας, ἡ ἀπόστασις τοῦ μὲν ἡλίου ἀπὸ τῆς γῆς εἶνε 148,097,200 χιλιομέτρα, τοῦ δὲ Σειρίου 82,683,591,680,000 χιλιομέτρα. Εἰς ἀπόστασιν δὲ χιλιομέτρων, λογιζομένων ἀνά 5 δι' ἕκαστον ὥραν κανονικῆς πορείας, ἀπέχουν τῆς γῆς ὁ μὲν ἥλιος 3, 381 ἔτη καὶ 78 ἡμέρας, ὁ δὲ Σείριος ἔτη 1,887,753, 234 καὶ ἡμέρας 256, τοῦτέστιν ὁ Σείριος ἔχει ἀπόστασιν ἀπὸ τῆς γῆς ἴσην πρὸς 555 383 ἡλιακὰς ἀποστάσεις!

*Ας φαντασθῆ λοιπὸν ἕκαστος ἐκ τῆς καταπληκτικῆς αὐτῆς ἀποστάσεως τῶν 82 καὶ πλέον τρισεκατομμυρίων χιλιομέτρων, οἷος καὶ ὅπως εἶνε ὁ Σείριος, ἀφοῦ τὸν βλέπομεν μετ' ὀφθαλμῶν ἀόπλων καὶ τόσον ὠραῖον καὶ μεγαλοπρεπῆ. Εἰς τίνας δὲ καταπληκτικωτέρους ἀριθμοὺς θὰ καταλήξωμεν, ἂν, κατ' ἄλλους, ἢ ἀπὸ τῆς γῆς ἀπόστασις αὐτοῦ ἦνε 14 ἑτῶν καὶ δύο μηνῶν ἢ 22 ἑτῶν φωτός, ἢ δὲ μᾶζα αὐτοῦ 125 φορὰς μείζων τῆς τοῦ ἡλίου; ...¹

Τὸν θαυμασίον τοῦτον ἀστὴρα ὑμνησεν οὕτως εὐγλώττως ὁ Ι. Ραπτάρης. «Τίς δὲν συνεκινήθη ἐνδομύχως, ἀτενίζων, πρὸς τὸν μυστηριώδη τοῦτον καὶ ὑπέρλαμπρον ἀστὴρα, ἀνατέλλοντα κατὰ τὰς αἰθρίας νύκτας τοῦ χειμῶνος, ἀείποτε ζωηρόν, ἀείποτε ἀκτινοβόλον; Τίς δὲν ἠσθάνθη ἀπερίγραπτον συμπάθειαν πρὸς τὸν ὠραῖον τοῦτον ἀδάμαντα τοῦ στερεώματος, τὸν ἐκπλήσσοντα τὸ βλέμμα διὰ τῆς ποικιλίας τοῦ σπινθηρισμοῦ αὐτοῦ; Σείριε, ἄστρον γλυκὺ καὶ ἐρωτύλον ἔχεις πολλοὺς τοὺς ἐπὶ τῆς γῆς θαυμαστάς σου, τὸ δὲ ὄνομά σου εἶνε ἐπίσης προσφιλές, ὅσον ἢ ἀκτινοβολία σου. Ἐπικρέμασαι μεγαλοπρεπῶς ἐπὶ τοῦ ὀρίζοντος, ὡς τηλαυγῆς φανός, ἐκπέμπων ποικιλόχρουν φῶς ἢ μᾶλλον, ὡς στρεφόμενον πολύγωνον κἀτροπρον, ἀντανακλῶν θαυμασίως τὴν λάμψιν τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων, οἱ δὲ πληροῦντες τὸν οὐράνιον αἰθέρα ἀστέρες ζηλεύουσι βεβχίως τὰς ἀπαραιμίλους χάριτάς σου».

Ἡ Ἀφροδίτη.

Ἰδοὺ τέλος ὁ περικαλέστατος ἀστὴρ τῆς Ἀφροδίτης, ὅστις καλεῖται, ὡς ἑωθινὸς μὲν Ἐωσφόρος ἢ Φαεσφόρος ἢ Ἀφροδίτη, ὡς ἑσπερινὸς δὲ Ἐσπερος, «κάλλιστος ἐν οὐρανῶ ἀστὴρ,» κατὰ τὸν Ὀμηρον.

Ἦν υἱὸς τῆς Ἥους καὶ τοῦ Ἀστραίου, κατὰ τὸν Ἡσίοδον. «Ἡ Ἡριγένεια Ἡώς, λέγει ὁ ποιητής, ἐν φιλόττη θεῶ θεᾷ εὐνηθεῖσα Ἀστραίῳ, ἔτεκε τοὺς ἀνέμους, μετ' αὐτοὺς δὲ τὸν ἀστὴρα Ἐωσφόρον, ἄστρον τε λαμπρότεοντα, τὰ τ' οὐρανὸς ἐστεφάνωται».

Ὡς ἑωθινὸς ἀστὴρ, φέρει τὸ ὠραῖον λυκαυγῆς καὶ προαγγέλλει τὸ φῶς τῆς ἡμέρας. Ὄθεν παρίσταται ὑπὸ τῆς τέχνης δαδούχος καὶ προπορευόμενος τῆς κροκοπέπλου Ἥους καὶ τοῦ ἡλίου, ἐν τῇ λάμπει τοῦ ὁποῖου σβέννυται ὕστατος εἰς τὸν οὐρανόν.

Ἡ Ἀφροδίτη εἶνε τὸ πρῶτον ἄστρον, ὅπερ μετὰ τὸν ἡλίον καὶ τὴν σελήνην εἴλκυσε τὴν προσοχὴν τῶν ἀνθρώπων πάσης ἐποχῆς. Εἶνε μάλιστα τὸ προσφιλές ἄστρον τῶν ποιητῶν, τῶν ἐρώτων, τῶν τρυφερῶν αἰσθημάτων καὶ τῶν ποιμενικῶν εἰδυλλίων. Λάμπει τὴν πρωΐαν πρὸ τῆς ἀνατολῆς ἢ τὴν ἐσπέραν μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου μετ' ἀκτινοβολούσης λαμπηδόνης, ἣτις, ἐπισκιάζουσα τὴν λάμψιν τῶν ἀστέρων, περίστασιν αὐτό, ὡς ἐρασμιώτατον καὶ μεγαλοπρεπέστατον ἄστρον τοῦ οὐρανοῦ μας. Ἐνίοτε μάλιστα ὁ οὐράνιος οὗτος ἀδάμας γίνεται ὀρατὸς καὶ ἐν πλήρει ἡμέρᾳ.

Ὁ ἀστὴρ οὗτος, ἀποτελῶν τὰ 4(5 τῆς μάζης τῆς γῆς, ἀπέχει αὐτῆς κατὰ μέσση ἀπόστασιν 32 ἑκατομμύ-

ρια χιλιόμετρα, ἴσα πρὸς 700 ἑτη ἀποστάσεως περίπου. Τὴν ἀπόστασιν δὲ αὐτὴν διανύει τὸ φῶς αὐτοῦ εἰς 1 καὶ 46' τῆς ὥρας.

ἔχει ὕδωρ, ἀτμόσφαιραν πολὺ πυκνὴν, βουνά, ἡμέρας καὶ νύκτας καὶ τέσσαρας ὥρας τοῦ ἔτους, ἴσως δὲ καὶ κατοίκους. Οἱ ἄνεμοι, αἱ βροχαί, αἱ καταιγίδες, ἢ χιῶν, τὸ ψῦχος, ὁ καύσων, τὰ πάντα ἐκεῖ ταχέως διαδέχονται ἄλληλα καὶ καθιστῶσι τὴν ζωὴν ποικιλωτάτην, διότι αἱ ὥραι τοῦ ἔτους μόλις διασκόψι δύο σχεδὸν μῆνας.

Ἡ Ἀφροδίτη εἶνε ὁ πλησιέστατος εἰς τὴν γῆν πλανήτης, ὀδεύουσα μετὰ τῆς γῆς καὶ τοῦ ἡλίου. Ὁ ἡλιος φωτίζει καὶ θερμαίνει αὐτὴν σχεδὸν διπλασίως ἢ ὅσον τὴν γῆν, ἦτοι αὐτὴν μὲν κατὰ 1,910 τὴν δὲ γῆν κατὰ 1,000.

Ἐκ τοῦ λαμπροῦ αὐτοῦ πλανήτου ἢ γῆ μας φαίνεται, ὡς ἀστὴρ πρώτου μεγέθους.

Εἶνε δὲ ἢ Ἀφροδίτη τὸ πασίγνωστον ἄστρον τῆς αὐγῆς, ὁ δημοφιλὴς Ἀύγερινός, περὶ οὗ ψάλλει ἐνθους ἢ δημῶδες ποιήσις·

Πολλά ν' τ' ἀστέρια τ' οὐρανοῦ λάμπουν μικρὰ μεγάλα
μόν' ἐν' ἀστέρι λαμπερὸ,
ὅπου τὸ λέν' Αὐγερινὸ,
θαμπόνει ὅλα τ' ἄλλα!

Οὕτω λαμπρὸς ἦτο ὁ οὐρανὸς κατὰ τὴν ἀσέληνον νύκτα ἐκείνην· τὸν ἑθαυμάζομεν πάντες ἀπὸ τῶν κορυφῶν τοῦ Ἀκροκορίνθου. Πολὺ ὅμως πρὸ ἡμῶν τὸν ἑθαύμασαν καὶ ἄλλοι πλείστοι καὶ ὁ Βύρων πρὸ δεκαετηρίδων, ὅστις ἔγραψεν ἐξαισιᾶν στροφὴν ἐνὸς τῶν ἀθανάτων ποιημάτων του.

«Ὁ οὐράνιος θόλος—λέγει ὁ μέγας ποιητής—εἶνε δι-
απεποικιλμένος μὲ ἀστέρας, ὁμοίους πρὸς φωτεινὰς νήσους
εἰς τὸ χάος τοῦ ὑπεράνω τῶν κεφαλῶν μας κρεμαμένου
αἰθερίου Ὀκεανοῦ. Τίς ὑφῶνων τὰ βλέμματα πρὸς αὐτοὺς
καὶ ἐπαναφέρων αὐτὰ ἐπὶ τῆς γῆς, δὲν αἰσθάνεται βα-
θεῖαν λύπην καὶ δὲν ἐπιθυμεῖ νὰ ἔχῃ πτέρυγας, ἵνα πε-
ταξῆ καὶ ἐνωθῆ μὲ τὰς αἰωνίας λάμψεις αὐτῶν;»

(Ἀκολουθεῖ)

Δ. Κ. ΒΑΡΔΟΥΝΙΩΤΗΣ

Ο ΤΣΟΠΑΝΗΣ

Στὰ πλάγια τοῦ βουνοῦ ἢ στάνη
Βόσκει τὸ χόρτο τὸ χλωρὸ, καὶ πέρα
Σὲ μὲ ἄκρη, σ' ἕνα βράχο, τοῦ τσοπάνη
Βγαίνει σκοπὸ λυπητερὸ ἢ φλογέρα,

Τὴν κλίτσα του στὰ πόδια του ριχμένη,
Στὴν κάπα του γιὰ στρῶμα ἀκουμπώντας,
Τὴ στάνη ποῦ βοσκᾷ περιμένει,
Τραγοῦδια τῆς ἀγάπης τραγουδώντας

ΝΙΚΟΣ ΜΕΡΚΟΥΡΗΣ

1. Τοὺς ἄνω ἀριθμοὺς δεῖν νὰ θεωρήσῃτε, ὡς, κατὰ προσέγγισιν, ἀκριβεῖς. Ὑπάρχουν ὅμως καὶ ἄλλαι γνώμαι, καθ' ἃς τὸ φῶς διατρέχει εἰς ἕκαστον δευτερόλεπτον 3000,000 περίπου ἢ 304,179 ἢ 308,000 340,000 χιλίωμ· ἢ δὲ ἀπόστασις τοῦ ἡλίου ἀπὸ τῆς γῆς εἶνε 147,65 000 περίπου ἢ 148,000,000 (ἴσα πρὸς 37,000,000 λεύγας) ἢ 153,052, 000, ἢ 160,000,000 χιλίωμ.

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Α Τ Θ Ι Σ

Σελίς ἡμερολογίου

« Ἐν ἔτος ἐπέρασεν ἀφ' οὗ τὴν εἶδα.

Δειλινὸ ἦτο φθινωρινό.

Καὶ ἀπὸ τότε αἰσθάνωμαι κύμα νὰ πλημμυρῇ τὰ στή-
θη μου, κύμα μέθης, κύμα ἀγάπης.Τὸν νοῦ μου τὸν συνεπέρνει μία βαθειά, ἀλλόκοτη
σκέψις.Ἄφ' οὗ ἐγνώρισα τὸ πλάσμα αὐτό, ὃ κόσμος μου
φαίνεται πλέον εὐμορφος, πλέον λογικός.

Λησμονῶ κάθε κακία.

Ἀποξενούμαι ἀπὸ πᾶσαν ταπεινὴν σκέψιν καὶ προ-
σηλοῦμαι εἰς ἓν ἰδεῶδες προσήκων, εἰς τὴν κόρην ἐκείνην,
τῆς ὁποίας καὶ αὐτὴ ἡ σὰρξ ἢ ἀπαλὴ καὶ ροδόχρους μοὶ
φαίνεται ὅτι εἶνε αἰθερία, ἓν ὄνειρον ἀνκπαλλόμενον.

* *

Ποτὲ δὲν τῇ ὠμίλησα. Κανεὶς ποτὲ δὲν μοῦ τὴν συ-
νέστησε τὴν φωνὴν τῆς μόνον ἀκούω ὁσάκις τύχη νὰ
κάθωμαι πλησίον τῆς — «τύχη», τρόπος ἐκφράσεως! —
εἰς τὸ Τράμ, εἰς τὸ Ζαχαροπλαστεῖον....Καὶ ὅμως μὲ φλογίζει ἀκόμη μιὰ ματιά, τὴν ὁποίαν
ἀπὸ ἀπλῆν περιέργειαν μοῦ ἔρριψε κάποτε.Τὸ εἰξεύρω. Θὰ μὲ εἰπῆτε τρελλόν. Τὸ δέχομαι, γνω-
στική μου, σὰς εὐχαριστῶ, φιλοῦλα μου...

* *

Δὲν τὴν γνωρίζω. Καὶ δι' αὐτὸ τὴν ἀγαπῶ. Δὲν μὲ
γνωρίζει, καὶ δι' αὐτὸ εἶμαι εὐτυχής.

Ἴδέτε τὴν!

Περνᾷ.

Ἄ, εἶνε ἡ κομψότερα κόρη τῶν Ἀθηνῶν. Ὁ Θεὸς καὶ
ἐὰν δὲν εἶχε σκοπὸν νὰ δημιουργήσῃ τὸν κόσμον, ὦ, θὰ
τὸν ἐδημιούργει ἀφεύκτως, ἐὰν ἐγνώριζε ὅτι θὰ ἐγεννῶντο
τοιαῦται πρηνεῖς καὶ ὑπάρξεις...

Υψηλή.

Γλυκειά.

Χαριτωμένη.

Τὸ non plus ultra τῆς κομψότητος.

Σὺν Παρισινόν.

Ὅλα ἐπάνω τῆς λαμβάνουν τιμὴν. Ὅλα ἐκτινοβο-
λοῦν.Ἀπὸ τὸ σελάγισμα τῶν μικρῶν ὑποδημάτων τῆς, μὲ
τὸ μαῦρο λουστρίνι καὶ τὰ κομψὰ κομβία, μέχρι τοῦ ἱρι-
οχρόου πτεροῦ ἀνθοστεμένου πύλου τῆς, ἀπὸ τῶν ὀφθαλ-
μῶν τῆς τὴν φωτεινὴν ὑγρότητα μέχρι τοῦ ἀδάμαντος
τῆς καρφίδος, ἧτις συγκατεῖ τὸ φέρεμα περὶ τὴν ὄσφυν
— ὅλα μία ἀστραπή.Σπανίως μειδιᾷ. Ἀλλὰ καὶ ἀκίνητα τὰ χεῖλη τῆς
τίς οἶδεν ἐν ποίᾳ σκέψει περιδινόμενα, φαίνονται ὡς πηγὴ
μελικῆς ἡδονῆς γλυκυτέρας καὶ κυψέλης ἀκόμης. Ὅπισθεν
τῶν χειλέων ἐκείνων θαρρεῖς ὅτι τῶρα ἀκριβῶς θὰ ἐξορ-
μήσῃ ἐνεδρεῦον τὸ μειδίαμα.

Ἄλλ' ὅλα ὠχρίωσι πρὸ τοῦ βαδίσματός τῆς.

Τὸ βᾶδισμά τῆς μὲ σπαράσει. Ὑπάρχουν σπαργμοὶ οἱ
ὁποῖοι προδίδουν τὴν ἀθανασία!...

* *

Αἱ σκέψεις — ἀπλαῖ, θεραπευαίνιδες τοῦ αἰσθήματος — ὑ-
ποχωροῦν.

Ἐν ἀνάσυρμα τῆς ἐσθῆτος μεθύσκει τὴν ψυχὴν μου.

Ἡ κομψὴ Ἀθίς ἀνάπτει πυρκαϊὰν εἰς τὰ στήθη
μου

Δὲν θέλω νὰ τὴν γνωρίσω.

Ἄλλὰ συντριβομαι.

Γίνομαι εἰδωλόατρες, προσεύχομαι εἰς τὴν παρθε-
νικότητος καὶ ριγῶ καὶ καίω....

Ἄλλοίμονον!

Δὲν ἔχω τὴν δύναμιν οὔτε νὰ τὴν συλλογισθῶ πλέον·
Βεβαίως, τὴν γνωρίζετε.

Κάποτε θὰ τὴν ἴδατε εἰς τὸν περίπατον.

Εἶνε ἡ κομψότερα «Ἀτιθίς».

ΔΙΚ

Τ Η Ν Ε Ι Δ Α

Τὴν εἶδ' ἀπὸ τὰ κύματα νὰ βγαίνει
Τὴν ὥρα στ' ἀκρογιάλι ποῦ λουζόνταν,
Τὴν Ἀφροδίτη, γύρω φορτωμένη
μ' ἀφροῦς ποῦ πάνω τῆς σκροπιόνταν.Νεράϊδες γύρω τῆς ἀφροντυμένας
Κρατοῦσαν τὰ νερά ν' μὴ μαριάσουν.
Κι' ἄλλαις ἐτὴν ἄμμο κάτω ξαπλωμένας
Παίζαν τὴν ὥραν τους γιὰ νὰ περάσουν.Ἐρωτες παίζανε μὲς στὰ μαλλιά τῆς
Χρυσάφι' ἀτίμητα, ἡλίου ἀκτίνα,
Γύρω στοὺς ὤμους τῆς στὴν ἀγκαλιά τῆς.
Εἶδα ἐχόρταστα τὰ κάλλη ἐκεῖνα.Κρυμμένος σ' ἓνα βράχο παραπάνω
Εἶδα τὰ κάτασπρα σὰν κρῖνο στήθεια.
Μὰ ἡ ματιὰ τῆς μ' εἶδε... Ἄχ! τὴν χάνω!
Νάτανε φάντασμα ἢ εἶν' ἀλήθεια;

ΔΙΜΠΕΡΙΟΣ. Θ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

Σ Π . Δ Ε - Β Ι Α Ζ Η

ΕΛΛΗΝΕΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΑΙ

Γ'

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΡΟΔΟΘΕΑΤΟΣ

Ὁ μουσουργὸς οὗτος παθὼν ἐκ νευρικῶν καὶ διανοη-
τικῶν διαταραξέων ἐν τῷ θεραπευτηρίῳ τῆς Νεαπόλεως
νοσηλευθεῖς ἐπὶ τρία ἔτη, ἀπέθανε τῷ 1872, εἰς τὸ ἄν-
θος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ.Ὁ πρόωρος θάνατός του ἦτο ζημία διὰ τὴν ἑλληνι-
κὴν τέχνην. Εἰς τὸ μικρὸν τῆς ζωῆς του, ἐπέδειξε φιλο-
πονίαν καὶ ζῆλον διὰ τὴν τέχνην.

Ἦτο φύσει μετρίορων, χαρακτήρος μελαγχολικοῦ, φίλος ἄριστος. Ἐγεννήθη ἐν Ἰθάκῃ τῷ 1849 ἐκ γονέων Ἰθακῆσιων, ἀλλὰ παιδιόθεν ἐγκατέλειψε τὴν γενέθλιον αὐτοῦ πατρίδα, διότι ἡ οἰκογένειά του μετέβη εἰς Κέρκυραν, ἔνθα ὁ πατήρ του ἦτο ἐκ τῶν διακεκριμένων δικαστῶν. Ὡστε ἔλαβε κερκυραϊκὴν ἀνατροφὴν καὶ ἐκπαίδευσιν. Δεῖξας κλίσιν εἰς τὴν μουσικὴν, ἐγένετο μαθητὴς τοῦ ζειμνήστου Μαντζάρου.

Ἀκολούθως πρὸς τελειοποίησιν τῆς ποθητῆς του τέχνης, μετέβη εἰς Νεάπολιν, ἔνθα ἔμεινεν 7 ἔτη καὶ ἔπειτα εἰς τὸ φῶδειον τῶν Μεδιολάνων.

Λαβὼν δίπλωμα μουσικοδιδασκάλου, περιηγήθη πρὸς αὐξῆσιν τῶν μουσικῶν γνῶσεών του τὴν Γερμανίαν καὶ Αὐστρίαν, ὅπου ἔλαβε γνῶσιν καὶ τῆς μουσικῆς τοῦ μέλλοντος, τῆς τοῦ Wagner.

Ἐπανακάμψας εἰς Κέρκυραν, ἤρξατο διακρινόμενος ἀμέσως ἐπὶ φιλοπονίᾳ καὶ δραστηριότητι. Τὸ ὄνομά του ἐγένετο γνωστὸν καὶ δημοφιλές.

Εὐχαρίστως ἐπαιζόντο τὰ νέα αὐτοῦ συνθέματα καὶ ὁ κερκυραϊκὸς λαὸς ἠὲ χαριστεῖτο διὰ τὸν νέον μουσουργόν.

Ἐσύνθεσε χοροὺς, ἐμβατήρια, συμφωνίας ἀλλὰ τὰ κυριότερα αὐτοῦ ἔργα εἶνε τὰ ἐξῆς: Δύο μελοδράματα, **Roberta de' Gherardini**, τραγικὸν τρίπρακτον. ἔχον θέμα ἐπέισόδιον ἐν Φλωρεντίᾳ μεταξύ Γουέλφων καὶ Γηβελίνων, τὸ **Oitona**, ἔμπνευσθὲν ἐκ τοῦ ὁμωνύμου ποιήματος τοῦ Ὀσιανοῦ, τραγικὸν ἐπίσης μονόπρακτον πρῶτον γραφὲν καὶ μετὰ ἐπιτυχίας παρασταθὲν ἐν Κερκύρα, βραδύτερον δὲ εἰς τετράπρακτον συμπληρωθὲν.

Ἡ **Ραψωδία** εἶνε τὸ πλέον ἐν Κερκύρα γνωστὸν ἔργον, τὸ ὁποῖον πολλάκις ἐπαιάνισεν τῆς φιλαργονικῆς Ἐταιρίας ἡ μουσικὴ καὶ ἤρρεσεν ἐν Ἰταλίᾳ. **Cit** καὶ **Athalie** εἶνε ἐπίσης καλὰ ἔργα συμφωνικά. Ὁ **Ἕμνος εἰς τὴν τὴν Πατρίδα** καὶ τὸ **Διθύραμβον** ἐπίσης ἤρρεσαν. Κατέγινε καὶ εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν μουσικὴν.

Ἐκτὸς τῶν ἔργων τῆς φαντασίας, κατεγίνετο εἰς τὰ θεωρητικά, ὧν ἡ Νεωτέρα Ἑλλάς ἔχει ἀνάγκην. Οὕτω συνέθεσε τὴν **Πραγματείαν Θεωρητικὴν καὶ Πρακτικὴν περὶ Ἀρμονίας**, ἔργον τοῦ τοιούτου εἶδους πρῶτον ἐν Ἑλλάδι καὶ εἰς Ἑλληνικὴν γλῶσσαν γραφόμενον. Βάσιν τοῦ ἔργου τούτου εἶχε τὰ ἠχητικὰ σώματα καὶ τὴν διάρρυσιν τῆς κλίμακος εἰς δύο τετράχορδα ἐκ τῶν πρώτων ἐξάγονται αἱ ἐντελῶς μείζονες συνηχίαι (**accanti berfetti maggiori**), ἐκ δὲ τῶν δευτέρων αἱ τρεῖς ἀρχικαὶ καταλήξεις (**cadeuθe**), αἱ θεμελιώδεις κινήσεις τοῦ βαθυφώνου καὶ τέλος οἱ μελισμοὶ (**mondulayioni**).

Ὡς ὁ ἀναγνώστης βλέπει, ὁ Ροδοθεάτος κατεγίνετο εἰς ἔργα κοινωφελῆ, καὶ δικαίως ὁ πρόωρος θάνατός του ἐλύπησε τοὺς φίλους τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ ωραίου.

Εἰς τὸ λευκῶμα τῆς Δ^ος Σ. Α.

Κ' ἐγέννησεν ἡ Ἀθηνᾶ τὸν Παρθενῶνα
κί' ἐγέννησε ἡ Μαρία τὸ Χριστό
τῆς Τέχνης τὸ Θεοῦ ἢ μιά, τοῦ Κόσμου ἢ ἄλλη

Κ' ἀπ' αἰῶνα ὁ ἄνθρωπος δὲ αἰῶνα
μὲ ἀνοιγμένο στόμα εἴτε κλειστό
ἕμνους ωραίους στὴν Παρθένῶνα ψάλλει...

Καὶ στοῦ σπητιοῦ τὴν πάναγνη γαλήνη
καὶ κεῖ, ποῦ οἱ πράσινοι ξαπλώνουν κάμποι
κι' ὅπου ἡ Τερψικόρη στήση θρόνο,

Φῶς ἡ παρθένα περίσσιο χύνει
σὺν μαγεμένη λαμπάδα λάμπει
καὶ μὲ τὸ φῶς τῆς διώχνει τὸν πόνο

Κί' ἂν ἔχη ἡ ἀνοιξὶ ἀνθη μοσχομύριστα
κι' ἂν ἔχη ἡ θάλασσα κοράλια πλήθη
κι' ἀστέρια ἂν λάμπουνε στὸν οὐρανό,

Βρίσκεις διαμάντια, πετράδια ἀτίμητα
μέσα στὰ δόλοευκα τῆς κόρης στήθη·
τὰ ὄνειρά της—χρυσάφι ἀγνό—

ΕΥΓΕΝΙΟΣ ΖΗΝΩΝ

Α Λ Φ Ο Ν Σ Ο Υ Δ Ω Δ Ε

Ο

ΘΗΣΑΥΡΟΣ ΤΟΥ ΑΡΛΑΤΑΝ

Μετάφρασις ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ

(Συνέχεια ὄρα ἀριθ. 7)

Ὁ Δανζοῦ ἀείποτε ἀψησολημένος ἐν τῇ ἐξερουνήσει
του προσεπάθει νὰ ἐπιμηκύνῃ ἐπὶ μᾶλλον στὴν συνδιάλεξιν.

—Παράδοξον κυρ' Ἀρλατάν. Πάντες οἱ ὑμέτεροι, οἱ ἁμότεχνοί σας φέρουσιν ἐπὶ τοῦ προσώπου, ἐπὶ τοῦ μετώπου ἢ τῶν παρεῖων ἔχνη κτυπημάτων ἐκ τῶν κεράτων, ἀλλὰ σῆς τίποτε.

Ὁ Ἀρλατάν ἀνεστηλώθη.

—Τίποτε ἐπὶ τῆς μορφῆς νεανία. Ἄλλ' ἂν σᾶς εἰδείκνυον τὸ σῶμα... Ἐκεῖ θέλετε ἴδη, ἐπὶ τῆς δεξιᾶς πλευρᾶς, μίαν ἀνάμνησιν τοῦ Μουσουλμάνου, πληγὴν μεγάλην ἐν πλατεῖᾳ ἐντομῆ... Μία τῶν Παρισινῶν σας μοῖ τὴν ἐπέραψεν... Τὴν ἴδιαν ἐσπέραν, ἐπανελάβεν ἡμικλείων τοὺς μεστὸς φιλοδοξίας ὀφθαλμούς του.

Ὁ Δαζοῦ ἀνεσκίρτησεν.

—Μία Παρισινή!

—Ναί... ὦραία... καὶ διάσημος... καὶ ἦτις δὲν εἰδίστασε, δὲν ἐκωλύθη νὰ διέλθῃ δύο ὄλας ἡμέρας μετ' ἐμοῦ ἔξω εἰς τὴν νομὴν.

Ὁ ἐραστὴς τῆς Μαγδαληνῆς Ὀγὲ παρωμάτο ὑπὸ τοῦ κατακλύζοντος αὐτὸν πόθου νὰ ἐρωτήσῃ.

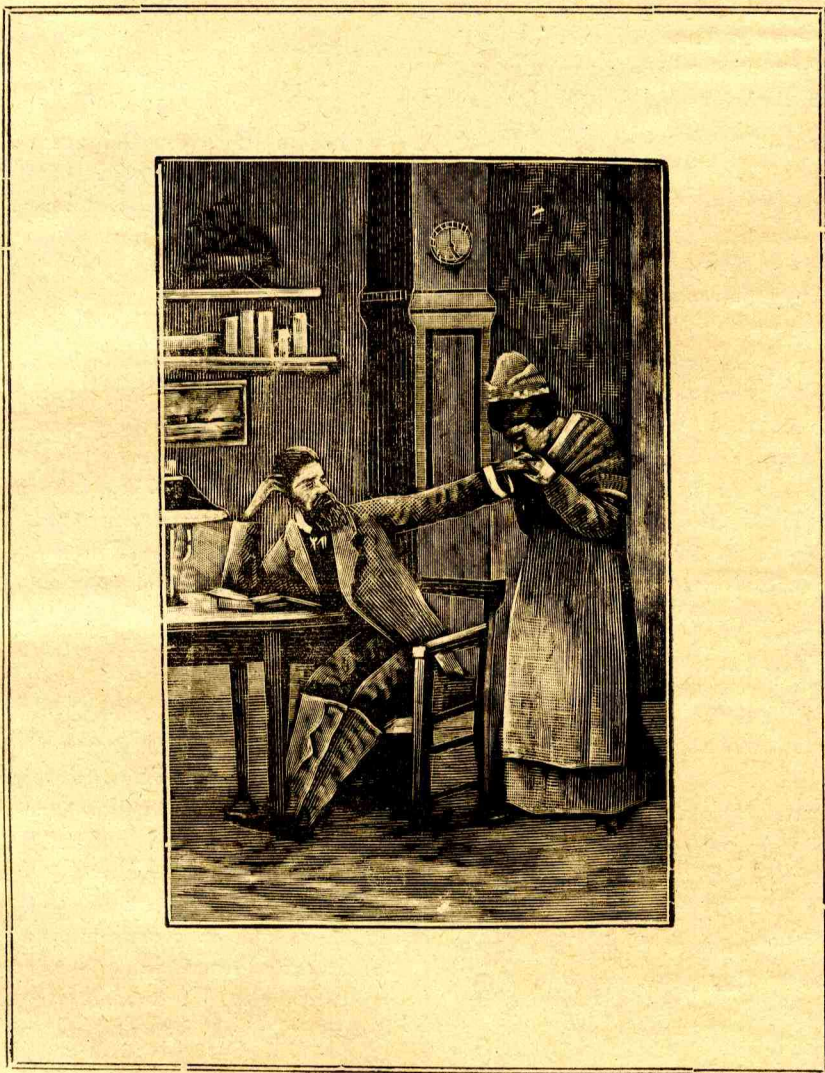
—Ἴσως αἰδοῦς τις;

Ἄλλὰ συνεκρατήθη ὑπὸ τῆς αἰδοῦς.

—Ἡ εἰκὼν τῆς εἶναι ἐκεῖ, ἐν τῷ θησαυρῷ, γυνὴ θαυμασία, γυμνὴ ἄχρις ὀσφύος... Ἐὰν εὐαρεστήσῃς, ἀντὶ ἡμισείας πιστόλας δύναμαι κατ' αὐτὰς νὰ σᾶς τὴν ἐπιδείξω μετὰ ὀρμαθοῦ ἄλλων, ἀλλὰ κατὰ ταύτην τὴν στιγμήν, σᾶς ζητῶ συγγνώμην, διότι ἀσχολοῦμαι εἰς τὴν παρασκευὴν βαλσάμου... Βεβαίως δὲν σᾶς εἶναι ἄγνωστον ὅτι ἐγκύπτω εἰς τὴν ἰατρικὴν, τὴν ἐκθεσμον, ὅπως ἀρέσκηται νὰ λέγῃ ὁ Δόκτωρ Ἐσκαμπάρ τῆς Ἀγίας Μαρίας—τῆς Θαλάσσης... ἄγομεν... Ἐντὸς ὀλίγου ἀκριβῆ μου φίλε. Καὶ μειδιῶν, ἐπανεκλείσεν ὀπισθεν τὴν θύραν.

Ἦτον ἑκτός. Ἡ ἡμέρα ἐξέπνεεν καὶ ὁ ἀργέστης (mi-
stral) τῆ ἀπηνύθου ἀποχαιρετισμὸν δι' εὐστρόφου μονω-
δίας, ἥτις συνεδόνει ἅπασαν τὴν νομὴν καὶ διεκυμάτιζε
τὰς οὐρὰς καὶ τὰς χαίτας. Οἱ ἵπποι ἐχρεμέτιζον εἰς τὰς
σφοδρὰς θωπείας του καὶ εἰς τὴν ὀρηκτικὴν πνοήν, οἱ κω-
δωνίσκοι ἀντήχουν ἀνά τὴν ἀπέραντον πεδιάδα, τὴν δ-
μαλὴν καὶ λείαν, καὶ τὰ ἀντικείμενα συνεχλονίζοντο καὶ
ἐξετοπίζοντο διασπώμενα. Μακρὰν ὁ Βακχαρὲς ἀνέδιδεν
ἀναλαμπὰς καὶ αἱ ὑψηλαὶ ἔρωδιαὶ διεγράφοντο διακυμα-
τιζόμεναι πρὸς τὸν ὀρίζοντα ἐν σχήμασιν ἱερογλυφικῶν ἀ-
πεικονίσεων. Οἱ φοινίκουροι, ἐν κοιλαῖς λευκαῖς καὶ ἐρυ-
θραῖς πτέρυξιν, ἐστοιχοῦντο κατὰ μῆκος τῆς ὄχθης καί,

τὴν ἐποχὴν, ταύτης τῆς κυνικῆς φαντασιοπληξίας, τῆς
ἀγροίκου καὶ ἐξέστου, τῆς λείαν ἐξειδιασμένης καὶ σοφιδού-
σης πρὸς τὸ ἦθος γυναικός... Πρὸς τὴν ἀόριστον ἐκείνην
μελαγχολίαν καὶ τὴν δυσθυμίαν τῆς ψυχῆς, ἥς μέχρι πρὸ
ὀλίγου ἀνηρεῦνα τὴν αἰτίαν... Ὅχι! πᾶσα ἀμφιβολία ἐ-
ξέλειπεν. Εἷς ἔτι ἐπὶ πλέον, οὐ τ' ὄνομα, κλαίουσα ὡς
πάντοτε ἐπερειδωμένη ἐπὶ τοῦ ὤμου του, προέφερε μετὰ
τῆς δικαιολογητικῆς σκέψεως: Ἦτο πρὶν ἔτι σὲ γνωρίσω
Ἐρρίκε μου: Ὁ ὠραῖος Ἀρμάνδος ὡσαύτως ὑπῆρξε καὶ
ἐκείνος εἰς πρὶν ἔτι τὴν γνωρίση. Πρὸς τὸ παρελθὸν καὶ
τὸ ἴνεστώς ἔδει νὰ συνδοιάζει καὶ τὸ μετὰ τὴν γνωριμί-
αν. Ἄ ἐπαίσχυντος ὑπαρξίς... Καὶ οὗτος ὅστις ἐφαντά-

τασσομένοι πρὸς ἀλείαν, διέστιζον διὰ ποικιλοχρώμου
ταινίας μακρὰς καὶ εὐρύθμου τὴν ἀντανάκλασιν τῶν ὑδά-
των. Πᾶσα αὕτη ἡ μαγευτικὴ ἄποψις, τοῦ τοπειοῦ καὶ
ὄλη ἡ γοητεία ἐκείνη τῆς ἀμφιλύκης ἀπεπνίγετο ἐν τῷ
πελάγει τῶν διανοημάτων τοῦ ἀτυχοῦς νεανίου ἐπανερχο-
μένου οἴκοι καὶ μὴ διαλογιζομένου καὶ οὐδὲν ἄλλο βλέ-
ποντος εἰμὴ ἐν ἀντικείμενον, ὅπερ ἀπέφρασεν τοὺς ὀ-
φθαλμούς του καὶ τὴν διάνοιάν του, τὴν εἰκόνα τῆς ἔρω-
μένης του ἐντὸς τούτου τοῦ κιβωτίου τοῦ βουκόλου. Δι'
αὐτὸν δὲν ὑπῆρχε πλέον ἀμφιβολία, ὁ δισταγμὸς τῶν
πρῶτων στιγμῶν ἐξέπνευσεν καὶ ἡ βεβαιότης ἀπεσφράγι-
ζεν ἐν ἑαυτῷ τὴν πεποιθήσιν ὅτι ἡ γυνὴ ἐκείνη δὲν ἦτο
ἄλλη εἰμὴ αὕτη αὕτη ἡ Μαγδαληνὴ.

Βεβαίως, δὲν εἶναι τί ἀσύνηθες Παρισινὰ νὰ ἐπαί-
ρωνται διὰ ψευδῆ ταυρομάχον. Καὶ ὅμως ἡ συσχέτισις τῆς
μετὰ τοῦ Ἀρλατὰν διαμονῆς τῆς αἰοδοῦ κατ' ἐκείνην

ζητο ἑαυτὸν ἰαθέντα τελείως τοῦ πάθους του τούτου, ἀ-
ποσκορακίσαντα μακρὰν αὐτοῦ τοὺς ἐπικυνδύνους πυρε-
τοὺς καὶ τὰς δηλητηριώδεις ἀποπνοίας των... Ποία λοι-
πὸν καὶ αὐθις ἀνάγκη τῷ ἐπιτάσσει νὰ μεταβῆ παρὰ τού-
τω τῷ σκαίῳ καὶ ἀγροίκῳ ἀνθρώπῳ; Καὶ ἀφοῦ κατήρ-
ηξτο, ἀφοῦ ἐπεζήτησε νὰ προχωρήσῃ τόσον, διατί νὰ μὴ
διεισδύσῃ μέχρι τοῦ ἀδύτου; Διατί νὰ μὴ χωρήσῃ μέχρι
τοῦ τέρατος καὶ συνεπιφέρῃ μίαν ἀπόδειξιν, ἐν τεκμή-
ριον, τὸ ὄνομα τῆς γυναικός, τὴν εἰκόνα τῆς; Ποία βλα-
κώδης φιλαυτία τὸν συνεκράτησε; Καὶ ὅμως εὐθὺς ἀπ'
ἀρχῆς ἐγίνωσκε καλῶς ὅτι θὰ ἐτελεύτα πάντοτε ἐκεῖ,
καὶ ὅτι τῷ ἦτο ἀπολύτως ἀδύνατον νὰ ζήσῃ ἐν τῷ αὐτῷ
ἀγωνιάδει καὶ φρικαλέῳ ἀβεβαιότητι. Ἐγίνωσκε κάλλι-
στα τὰς διαδονήσεις καὶ τοὺς κλονισμοὺς τοιάσδε ποτα-
πῆς ζηλοτυπίας, τὴν διάβρωσιν τοῦ πάθους τοῦ κατα-
κλιόντος τὰ στέρνα του, τὴν χίμαιραν καὶ τὰς μακρὰς

καὶ μαύρας ὡς ἡ κόλασις νύκτας, τὰς μεστάς παραλη-
ρήματος. Ἐδεῖ λοιπὸν νὰ ἔλθῃ εἰς τὰ βάθη τῆς Κα-
μάργας ἐν τῇ ἀπολύτῳ μονώσει καὶ τῇ ἀρχούσῃ ἡρεμίᾳ
διὰ νὰ τὰ ἀναζητήσῃ, διὰ νὰ τὰ εὕρῃ!

—... Ἰδοῦ, κύριε Ἐρρίκε, ἠκούσθη φωνὴ τις ἐν τῷ
σκότει εἰς τινῶν ἀπ' αὐτοῦ βημάτων ἀπόστασιν.

Εἶχεν ἤδη ἀφιχθῆ οἴκοι, ἐνθα ὁ Σαρλὸν καὶ ἡ σύζυ-
γὸς του τὸν ἀνέμενον ἀνυπομόνωσ. Ὁ Δανζοῦ εἰσελθὼν
ἐνέτεινε τὰς προσπάθειάς του καὶ κατίσχυσε τῆς ταρα-
χῆς τῆς τέως κλυδωνιζούσης αὐτόν. Ἡ Ναῖς ἐγκρα-
λωπισμένη ἐτι ἐορτασίμως, ὀφθαλμοῖς βεβαρυμένοις καὶ
κοίλοις, ἐθημάτιζε ἀπὸ τοῦ ἐνὸς εἰς ἕτερον ἄκρον τῆς ἀ-
γροικίας, κινουμένη ὑπὸ βήματος κλονιζομένου ἐξ ὀργῆς
καὶ κύπτουσα πρὸ τοῦ ἐργοχειρίου της, ἐφ' οὗ ἐκέντα τὰ
ἐκ χρυσοῦ διαποικίλματα τῶν κεκρυφαλῶν τῆς. Ἄρλης,
εὐρήθη αἰφνης κατέναντι αὐτοῦ ἐν μορφῇ καταυγαζομένη
ὑπὸ τῆς ἐν τῇ ἐστία πυρᾶς, τῆς ὑπὸ πρέμνου δένδρου ἀ-
ναδιδομένης καὶ ἦν ὁ Σαρλὸν γονυπετῆς κατεγίνετο νὰ
ἐνισχύσῃ.

Καὶ πνευστιῶσα, οἰονεὶ νὰ ἐπέστρεφε δρομαία ἀπὸ
μακροῦ δρόμου.

— Ταχέως, κύριε Ἐρρίκε, ταχέως, λέγει, εἶναι ἀλη-
θές ὅτι ἡ ἀδελφὴ μου διῆλθε τὴν μεταμεσημβρίαν μεθ'
ὑμῶν ἐν τῇ Καλύβῃ;

Κατ' ἀρχὰς δὲν κατώρωσε νὰ ὑπεισδύσῃ εἰς τὴν ἐν-
νοιαν τῶν λόγων τῆς Ναῖδος. Τοσοῦτον ἡ διάνοιά του ἐ-
πλανᾶτο ἤδη μακρὰν τῶν σκέψεων ταύτης, τῆς μικρᾶς
Ζίας καὶ ἀπάσας τῆς συμπαρομαρτούσης ταύτης ἱστορίας
της. Ἀλλὰ μετ' ὀλίγον ἀποκατέστη ἐν ἐκυτῷ ἡ ἀρμο-
νία τοῦ νοῦς καὶ πρὸ τοῦ ἀλάσμου τῶν καλοκαγαθῶν
τούτων ἀνθρώπων καὶ τοῦ ἱκετευτικῷ βλέμματος τῆς ἀ-
ναφλέισης μικρᾶς κόρης δὲν ἐδίστασε ποσῶς νὰ ψευσθῇ.
Ἐδεῖ ἀναμφιβόλως ἐκείθεν ν' ἀρχίσῃ διὰ νὰ ἐπιχύσῃ τὴν
ἡσυχίαν εἰς τὰς καρδίας πάντων.

— Καὶ βεβαίως, καλὴ μου Ναῖς. Ἡ ἀδελφὴ σας διῆλθε
τὴν μεταμεσημβρίαν ἐν τῇ Καλύβῃ.

— Βλέπεις, γυναϊκά μου...» ἀναφωνεῖ ὁ Σαρλὸν πε-
ριχαρῆς.

Καὶ ἡ Ναῖς, ἀμφιβάλλουσα ἐτι,

— Δὲν ἐξήλθατε λοιπὸν ἀπὸ πολλῆς ὥρας; ἐρωτᾷ.

— "Εἰ ὄχι... Ἀλλὰ διατί πάσαι αὐταὶ αἰ ἐρωτή-
σεις;

— Δὲν θὰ σὰς τὸ εἶπη, προσέθεσεν ὁ Σαρλὸν, ὅστις
ἐν τῇ εὐθυμίᾳ του ἐξηκολούθει νὰ βύθῃ τὴν ἐστίαν κλημά-
των ἀμπέλου μέχρι τῆς τελείας ἀναφλέξεως τοῦ κορμοῦ
τοῦ δένδρου.

— Τὸ κατ' ἐμέ, ἐπανέλαθε, δὲν ἐπιμένω περισσότερον.
Εἶμαι λίαν εὐχρηστημένος... Φαντασθῆτε, κύριε Ἐρρί-
κε, ὅτι ἀπὸ δεκαπέντε ἡμερῶν, ἀφ' ἧς ἡ μικρὰ αὕτη μὰς
ἐπανῆλθεν, ἡ οἰκία μας, ἐν ἧ' ἄρχει τοσούτη ἀγάπη, κα-
τέστη ἀληθῆς κόλασις. Αἱ γυναῖκες μεψιμοιροῦν δι' ὀ-
λης τῆς ἡμέρας, ἡ Ναῖς καὶ ἡ Μάμη καθ' ὅλον τὸν χρό-
νον δὲν κάμουσιν ἄλλο ἢ νὰ παροτρύνουσιν εἰς δάκρυα
τὴν μικρὰν. Καὶ διὰ νὰ τελειώσω, ἰδοῦ τώρα, ἡ Μάμη
ἐνοχοποιεῖ αὐτὴν, ὅτι διῆλθε τὴν μεταμεσημβρίαν τῆς
Κυριακῆς... μαντεύσατε ποῦ παρὰ τῷ Ἀρλατάν...
Ἡ Ζία εἰς τοῦ Ἀρλατάν, σὰς ἐρωτῶ καὶ ἐγὼ νὰ μοὶ
ἀπαντήσῃτε... Τί νὰ κάμῃ ἐκεῖ; Πρὸ πολλοῦ ὁ ὠραῖος
καστανόχρους ἐπαυσε τοῦ νὰ ἐλκύνῃ τὰς κροδαλίδας, καὶ
ἀπὸ πολλοῦ ἠρνήθη τὴν θήλειαν, ἵνα ἐνστερινοθῇ τὴν
φαρμακευτικὴν... Ἐν τούτοις ἡ Ναῖς δὲν παύει τοῦ νὰ
καταλαμβάνηται ὑπὸ ὀργῆς, διδουσα πίστιν εἰς τὸ ὅτι ἡ
μικρὰ μας ἐξετράπη καὶ πάλιν, ὡς καὶ ἄλλοτε... Εὐ-

τυχῶς ὅτι οἱ καλοὶ σας λόγοι τὴν καθησύχασαν... ὅτι ἡ
Ναῖς...»

Καὶ ἡ Ναῖς μόλις δυναμένη συγκρατεῖσαι τὰ δάκρυα.

— "Α; κύριε Ἐρρίκε, ἐὰν ἐγνωρίζετε ὁποίας ἀνησυ-
χίας μοὶ παρέχει ἡ κόρη αὕτη... Ὀρφανὴ πατρός καὶ μη-
τρός οὐδένα ἄλλον κέκτηται εἰμὴ τὴν Μάμην, ἧτις δὲν
βλέπει πλέον, καὶ ἐμὲ τὴν μεγαλητέραν ἀδελφὴν, ἧτις
πάντοτε σχεδὸν εὐρίσκομαι μακρὰν της...

(Ἐπεται συνέχεια)

Ἡ ΚΟΡΗ ΤΗΣ ΣΟΥΗΔΙΑΣ

(Δανικὸν διήγημα)

(Συνέχεια)

Εἰς τὸν Θεόν σου, Δικατερίνα, ἔλεγεν ἡ μία, πρόσεξε,
ἡ χειρὶς αὕτη εἶναι πολὺ κοντὴ.

Ποῖος τὸ εἶπεν; εἶναι ἴση μὲ τὴν ἄλλην.

Καὶ ἰδοῦ μεγίστη συζήτησις, καὶ ἐρωταπόκρισις καὶ
κοπτοραπτολογία!

"Ἄλλη τις ἀνεφώνει:

Κυρία... δὲν ἔχω πλέον γαϊτάνια.

Καρολίνα, εὐς με μίαν βελόναν.

Καὶ μετὰ ταῦτα ἐστρέφοντο πρὸς ἐμὲ καὶ μ' ἐζήτουν
συγγνώμην διὰ τὴν διακοπὴν ταύτην, καὶ ὁμως μετ'
ὀλίγον ἰδοῦ καὶ νέαι συζητήσεις διὰ τὰς δίπλως ὑποκα-
μίσου καὶ διὰ τὰ φύλλα ἐσθῆτος. Τέλος ἡ ὥρα τοῦ τείου
ἐφθασε, καὶ σκιρτῶν ἀπὸ χαρὰν ἤκουον τὸ σύριγμα τοῦ
κοχλάζοντος ὕδατος, τὸ ὅποιον μ' ἐφαίνετο ἀρμονικώτε-
ρον τῆς φλυαρίας τῶν ραπτριῶν. Δόξα τῷ Θεῷ! εἶπον
κατ' ἐμαυτὸν, μετ' ὀλίγον θὰ λυτρωθῶ. Ἄλλ' ἐνῶ ἡ
Καρολίνα ἐσηκώθη διὰ νὰ ἐτοιμασῇ τὸ τείον, ἡ μήτηρ
εἶπε πρὸς αὐτὴν:

Ἐπειδὴ ἐκαλοδουλεύσαμεν ὅλην τὴν ἡμέραν, ἔχομεν
δικαίωμα ἀμοιβῆς. Τραγοῦδήσε μὰς λοιπὸν κανέν τρα-
γοῦδι τοῦ θεάτρου ἢ ζῆυρεὶς πόσον μ' ἀρέσουν.

Ἡ Καρολίνα ἐπλησίασεν εἰς τὸ κύμβαλον καὶ ἐψάλλε
τραγῳδίον, τὸ ὅποιον ἦτον ἀληθινὴ τραγωδία, τὸ κόχλα-
σμα ἐν τοσοῦτῳ δὲν ἠκούετο πλέον, καὶ κατεστάθημεν
νὰ πίνωμεν νερὸν χλιαρὸν καὶ ἀνοστον ὡς καθάριον. Ὄταν
τέλος πάντων αἰ τέσσαρες φίλαι τῆς Καρολίνας ἐδίπλω-
σαν τὰ πανιά των, ἐκαλόθεσαν τὰς βελόνας. τὰ ψαλίδια,
τὰ μέτρα των. Τὸ μεσονύκτιον εἶχε παρέλθει, καὶ λόγος
ἔγεινε πῶς νὰ ἐπιστρέψωσι τόσον ἄργα εἰς τὰς οἰκίας
των.

— Μὴν ἀνησυχεῖτε, εἶπεν ἡ Καρολίνα, ὁ ἀρρεθωνια-
στικός μου εἶν' εὐγενικώτατος καὶ εὐχαρίστως σὰς συνο-
δεύει.

Ἐνύσταζον, ἤμην ἀποκαμωμένος, καὶ ἡ πρότασις δὲν
μ' ἐφάνη πολλὴ δελεαστικὴ ἄλλὰ πῶς νὰ τὴν ἀποφύγω;
Ἀνέλαβον λοιπὸν τὰς δυνάμεις μου, καὶ συνώδευσα καὶ
τὰς τέσσαρας αὐτὰς κυρίας, αἵτινες, πρὸς τελείαν συμ-
πλήρωσιν τῆς εὐτυχίας μου, κατώκουν εἰς τὰς τέσσαρας
ἄκρας τῆς πόλεως. Ὄταν ἐφθασα εἰς τὴν οἰκίαν μου ἐ-
σήμαινον ὦραι τρεῖς.

Τοιαύτη ὡς ἐγγίστα ἡ ἀκριβὴς εἰκὼν τοῦ καθημερι-
νοῦ βίου τῆς πενθερικῆς μου οἰκογενείας. Αἰωνίως ἡ αὐτὴ
ἀταξία, ὁ αὐτὸς θύρυβος, ἡ αὐτὴ ὑπόθεσις ὑποκαμίσεων
καὶ ἐσθῆτων, ὡς νὰ μὴν εἶχον κι' ἄλλο νὰ κάμωσιν εἰς
τὸν κόσμον τοῦτον εἰμὴ νὰ ἐνσχολῶνται εἰς στολίδια καὶ
ραπτικά. Ὁ κύριος Χ... ἐλεεινολόγει σιωπηλῶς τὴν κα-

τάστασιν τῆς οἰκίας του, μὴ λέγων λόγια μάταια καὶ ἀποφεύγων τὸ νὰ ὀργισθῆ ὁσάκις ὅμως ἐξέφραζε θέλησιν, δὲν ὑπεχώρει πλέον. Τὸ κατ' ἐμέ, ἀπεφάσισα νὰ μὴ συχναζῶ εἰς τὴν οἰκίαν αὐτὴν πλὴν καθόσον τὸ ἀπῆτει ὁ τίτλος τοῦ μνηστῆρος· καὶ εἰσηρχόμην μὲν πλήρης ἀηδίας, ἐξηρχόμην δὲ πλήρης θλίψεως. Οὐδὲ μίαν ἰδέαν λογικὴν δὲν ἤκουες ἐκεῖ. Μόλις δὲ ἀνεχώρουν καὶ ἔτρεχον μὲ σπουδὴν ν' ἀσχοληθῶ εἰς τὰς ὑποθέσεις μου.

Μίαν τῶν ἡμερῶν ἔφερον εἰσιτήριά τινα τοῦ θεάτρου, μέρος μὲν διὰ νὰ προμηθεύσω ἀφορμὴν τέρψεως πρὸς τὴν Καρολίαν καὶ τὴν μητέρα της, μέρος δὲ διὰ ν' ἀπαλλαγθῶ, μίαν ἐσπέραν τοῦλάχιστον, τῆς ὀχληρᾶς παρουσίας τῶν τεσσάρων μας ραπτριῶν· φαίνεται ὅμως ὅτι κανεὶς τῶν δαίμων ἔχειρε διαταράττων τὰ τῆς οἰκίας ἐκεῖνης. Ἐπρόκειτο νὰ γευθῶμεν ἐνωρίτερον διὰ νὰ εὐρωμεν θέσεις εἰς τὸ θέατρον· ἀλλ' ἡ γαλῆ καὶ ἡ μάγειρος συνώμοσαν νὰ μᾶς ἀφήσωσι νηστικούς· διότι μέρος τῶν φαγητῶν ἐκάη, καὶ μέρος ἠπάγη ἀπὸ τὸ ἀδηφάγον ζῶον, ὥστ' ἐσηκωθήκαμεν ἀπὸ τὴν τράπεζαν, χωρὶς νὰ φάγωμεν τίποτε. Πλὴν τούτου, ἠναγκάσθη νὰ παρασταθῶ καὶ εἰς μικρὰν λογομαχίαν. Ὁ κύριος X... εἶπεν, ὅτι ἡ πρωτότοκος θυγάτηρ του ἐμελλε νὰ ἔλθῃ τὴν ἀνοιξιν, καὶ ὅτι θ' ἀνελαμβάνε τὰ πρῶτα δωμάτια της καὶ τὴν διεύθυνσιν τῆς οἰκίας.

Ναί, ἀπεκρίθη παρωργισμένη ἡ σύζυγός του· ἀνέθεσε τὴν διεύθυνσιν εἰς τὴν Μάϊαν, ἡ ὁποία δὲν ἔχει κανέν τῶν προτερημάτων τῆς Καρολίνης· θὰ τὸ διορθώσῃ.

— Ποῖα προτερήματα ἐννοεῖς! ἀνέκραξεν ὁ κύριος X... Εἰς τὸ ἀνάθεμα ὅλα σου τὰ προτερήματα, ὅσα δὲν συντελοῦν εἰς τὸ νὰ καταστήσουν ὀλίγον εὐχάριστον τὴν ζωὴν! Παράδειγμα ἡ ὥραία τῆς Καρολίνης ἀνατροφή, ἡ ὁποία διδεται σήμερον εἰς τὰς νέας. Δὲν ἔπρεπε νὰ ὀμιλήσω κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἔμπροσθεν τοῦ ἀρραβωνιστικοῦ της· ἀλλ' εἶναι λυπηρὸν νὰ βλέπῃ τις ὁποῖα μαθήματα δίδονται εἰς αὐτὰς καὶ εἰς τί κατατρίβουν τὸν καϊρόν των· τὰς διδάσκουν εἰς τὰ σχολεῖα γεωγραφίαν, ἱστορίαν, ξένας γλώσσας, καὶ τί ἄλλο, ὁ Θεὸς τὸ ἤξεύρει, ἀλλὰ δὲν γνωρίζουν οὔτε τὸν Οὐρανόν, οὔτε τὴν γῆν, οὔτε τὴν Γραφὴν, οὔτε τὴν Μυθολογίαν· μυαουλίζουν γαλλικὰ καὶ δὲν εἶναι ἄξιοι νὰ ἐννοήσουν βιβλίον γραμμένον εἰς τὴν γλῶσσαν των. Ἐνθυμῆσαι ὁποῖους ἐπαίνους ἔκαμες μίαν ἡμέραν εἰς τὴν εὐφύϊαν καὶ τὴν φιλοκαλίαν τῆς Καρολίνης, ἐνῶ παρατηροῦσα τὸ ὥραϊον σύμπλεγμα τοῦ Θεοῦ ἀδύσεν, τὸ ὁποῖον παριστάνει τὸν Δία καὶ τὸν Γανυμήδην, μᾶς εἶπεν ὅτι ὁ νέος ἦτο τοῦ Ναπολέοντος ὁ υἱός; Αἱ φιληνάδες τὴν τὸ ἐπεκύρωσαν καὶ ἤρχισαν νὰ κλαίουν. Ἡ μήτηρ τῆς Καρολίνης ἠτοιμάζετο ν' ἀποκριθῆ, ὅταν γραμματοκομοστής εἰσελθὼν μᾶς εἶπε κατὰ τὴν συνήθειαν τοῦ τόπου «μὲ ταῖς ὑγείαις σας». Ἀλλὰ τοιαύτη εὐχὴ τὴν ὥραν ἐκείνην δὲν ἦτον παρὰ εἰρωνεία. Μετ' αὐτὴν δὲ ἐνεχείρισε πρὸς τὸν κύριον X... ἐπιστολὴν, τῆς ὁποίας ἡ ἀνάγνωσις ἐφαίδρυνε τὸ συνωφρομένον μέτωπόν του.

— Εἶναι τῆς Μάϊας, εἶπεν, ἔρχεται ἀφεύκτως τὴν νοίξιν.

Καὶ σηκωθείς ἀπὸ τὴν τράπεζαν, ἀπέτεινε πρὸς μὲν τὴν γυναικὴ φιλόφρονος, πρὸς δὲ τὴν θυγατέρα του δικαιολογητικὰς φράσεις, καὶ μετὰ ταῦτα διηυθύνθημιν εἰς τὸ θέατρον, ὅπου ἡ παράστασις εἶχεν ἀρχίσει πρὸ πολλοῦ. Ἀφοῦ μετὰ πολλὴν δυσκολίαν, εὕρηκα δύο θέσεις διὰ τὴν Καρολίαν καὶ τὴν μητέρα της, ἦλθον πρὸς τὸν κύριον X... ὅστις μὲ εἶχε προσκαλέσει ν' ἀναπληρώσωμεν εἰς ξενοδοχεῖον τὸ καὲν καὶ γαλεοραγῶθὲν γεῦμα μας. Εἰσηλθόμεν εἰς ἰδιαιτέρων δωμάτων, ἐζήτησε φιαλὴν οἴ-

νου καμπανίτου καὶ ἐφέρθη πρὸς ἐμὲ μὲ παρρησίαν τῆς ὁποίας δὲν μὲ εἶχε δώσει ἕως τότε τοιαῦτα δείγματα.

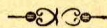
— Χρεωστῶ, μὲ εἶπε, νὰ ζητήσω συγγνώμην, διότι δὲν ἀπεκρίθην εἰς τὸ γράμμα διὰ τοῦ ὁποίου μ' ἐζήτητε τὴν συγκατάθεσίν μου· ἡ σύζυγός μου ἤθελε νὰ σ' ἀπαντήσωμεν ἀμέσως καὶ δὲν ἤξεύρω τί μ' ἐμπόδισε νὰ μιμηθῶ τὸ παράδειγμα της. Πρέπει νὰ σὲ τὸ ὁμολογήσω, αἰσθάνομαι ὅτι φέρομαι ἀδίκως πρὸς τὴν κόρην μου αὐτὴν· ἡ προτίμησίς μου διὰ τὴν πρώτην μου γυναῖκα καὶ τὴν κόρην, ἡ ὁποία τὴν ὁμοιάζει, μ' ἔκαμε νὰ παραμελήσω τὴν ἀνατροφὴν τῆς δευτέρας θυγατρὸς μου· ἡ φύσις ὅμως ἐσταθῆ δικαιοτέρα μου· διότι ἡ Καρολίνα εἶναι καλὴ νέα καὶ συζῶσα μὲ ἄνθρωπον ὡς σὺ, ἐλπίζω ὅτι θὰ κατασταθῆ ἀξιόλογος σύζυγος, Ἀφοῦ σὲ εἶδα ἐκ τοῦ πλησίον σ' ἐκτιμῶ παραπολύ, αἰσθάνομαι ὅτι σὲ ἀγαπῶ ὡς υἱόν μου, καὶ ἐλπίζω ὅτι θὰ συγχωρήσῃς τὴν ψυχρότητα μὲ τὴν ὁποίαν σ' ἐδέχθην κατ' ἀρχάς. Ἐκτὸς τούτου, αἰσθάνομαι μεγίστην παρηγορίαν εἰς τὴν ψυχὴν μου, ὅταν συλλογίζομαι ὅτι, ὅταν ἀποθάνω, ἡ ἀγαπητὴ μου Μάϊα θὰ σ' ἔχῃ ἀδελφόν, προστάτην, ὅστις θ' ἀναπληρώσῃ τὸν πατέρα, ὁ ὁποῖος τὴν ἀγαπᾷ τόσον.

Ταῦτα εἰπὼν, ἔφερε τὴν χεῖρα ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν του καὶ μετ' ὀλίγον ἀνασύρας τὸ ὠρολόγιόν του,

— Καιρὸς, μ' εἶπε, νὰ ὑπάγωμεν νὰ εὐρωμεν τὰς κυρίας.

Καὶ ἐσηκώθη.

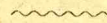
(Ἐπεταί συνέχεια).

A. Ζ Ο Λ Α

—

ΔΙΑ ΜΙΑΝ ΝΥΚΤΑ ΕΡΩΤΟΣ

(Συνέχεια)

Πλὴν ταύτης ὁ Ἰούλιος παρεδίδοτο εἰς ἄλλας τέρψεις. Κατὰ τὰς ἡμέρας σχολῆς μετέβαινε πεζῇ εἰς μεμακρυσμένας ἐκδρομάς, εὐτυχῆς νὰ ὁδοιπορῆ μακρὰν τῆς πόλεως, ὁπόθεν ἐπανήρχετο γούνασι λευμένοις ἐκ τοῦ καμάτου εἰς τὸν μόχθον. Ἐκτῆσατο ὡσαύτως φίλον, ἄλλον τινα ἐργάτην, χαράκτην, παρὰ τὸ πλευρόν, οὗτινος ἀνεριχᾶτο ἐπὶ τῶν λόφων ἐπὶ ὀλοκλήρους μεταμεσημβρίας, χωρὶς ν' ἀνταλλάξωσιν οὐδὲν πρὸς ἀλλήλους νεῦμα. Ἄλλοτε πάλιν εἰς τὸ βάθος τοῦ καφνεῖου τῶν ταξιειδιωτῶν, κευασμένος εἰς τινα σκιερὰν γωνίαν αὐτοῦ, ἐπαίξεν ἐξ ὑπαμοιβῆς ἀτελεύτητα πικρὰ πεσσῶν μετὰ τοῦ συντρόφου του τούτου, πλήρης ἀκίνησίας καὶ περισκεψίως. Ἔσχε ποτὲ κύνα φονευθέντα ὑπὸ τῶν τροχῶν ἀμάξης καὶ διεφύλαξε τοσαύτην πρὸς αὐτὸν θρησκευτικὴν ἀνάμνησιν, ὥστε οὐδέποτε τοῦ λοιποῦ ἠθέλησε τὴν ἀποκτησὶν τοιοῦτου ζώου. Ἐν τῷ ταχυδρομείῳ τὸν ἔσκοπτον διὰ τινα παιδίσκην δεκαετίδα, κόρην ρακένδυτον, πωλήτριαν πυρεῖων ἐν κυτίοις πρὸς τὴν ἐπιλοδώρει τὸν ὀβολόν του χωρὶς νὰ λαμβάνῃ τι τῶν πωλουμένων· τότε ὀργισθεὶς ἀπεκρύπτετο τῶν περιέργων βλέψεων καὶ διωλίσθαινε λάθρα πρὸς τὴν μικρὰν τὴν ἐλεημοσύνην του. Οὐδέποτε τὸν συνήντησαν συνοδεύοντα ἐσθῆτα κατὰ τὰς ἐσπέρας παρὰ τὰ ὀχυρώματα. Αἱ ἐργάτιδες τῆς Π... αἱ μᾶλλον ἐλευθεριάζουσαι, βλέπουσαι αὐτὸν λειποψυχούντα ἐξ αἰδοῦς, ὁσάκις τὸν παρώτρυνον νὰ τὰς ἀκολουθήσῃ, τὸν ἀφινον τοῦ λοιποῦ ἤσυχον αὐτὸν τὸν ἐκλαμβάνοντα τὰ ἐκχυρικὰ τῶν νεανίδων μειδιάματα, ὡς εἰρωνείαν καὶ ἐμ-

παιγμόν. Ἐν τῇ πόλει οἱ μὲν τὸν ἐξελάμβανον ὡς εὐθήη, οἱ δὲ ἀπεφάνοντο ὅτι δέον νὰ δυσπιστῆ τις πρὸς τοιοῦτους νέους, οἵτινες παρίστανται μυλῆχοι καὶ πραεῖς καὶ οἱ βιοῦσιν ἀείποτε ἐν ἄκρᾳ μονώσει.

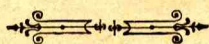
Ὁ παράδεισος τοῦ Ἰουλίου τὸ μέρος ἔθχ ἀνέπεν ἐλευθέρως, ἦτο ἡ κατοικία του.

Ἐκεῖ μόνον ἐνόμιζεν ἑαυτὸν προφυλαττόμενον ἐκ τοῦ κόσμου. Τότε ἠνωρθούτο, ἐβηματίζεν, ἐτανύετο, ἐμειδία καὶ ὅτε ἐτύγγανε νὰ προσπέσωσι τὰ βλέμματά του ἐπὶ τοῦ κατόπτρου, ἐξεπλήσαστο διότι ἦτο τόσον νέος. Τὸ δωματίον ἦτο εὐρύ. Ὑπῆρχον μέγα ἀνάκλιτρον, στρογγύλη τράπεζα ἐν τῷ μέσῳ καὶ ἔδρανα τινὰ καὶ ἐν τούτοις ἀπέμενεν ἔτι μέγας χῶρος διὰ νὰ περιάγῃται ἐλευθέρως. Ἡ κλίνη ἐξηφανίζετο ἐν τῷ σκιόφωτι μυχοῦ παμμεγέθους καὶ μικρὰ σκευοθήκη ἐκ ξύλου καρύας, τοποθετημένου εἰς τὸ διάμεσον τῶν δύο παρχθύρων θὰ ἐξελαμβάνετο ὡς παιδικὸν ἄθλημα. Ἐκεῖ, μακρὰν τῶν σκοπτικῶν βλεμμάτων καὶ τοῦ εἰρωνικοῦ μειδιάματος τῶν ἀνθρώπων ἀνέπνεε δι' ὅλης τῆς δυνάμεως τῶν πνευμόνων του τὴν δρόσον τῆς ἐλευθερίας καὶ ἡ ὑπαρξίς του αὕτη ποσῶς δὲν τὸν ἐιδιόφορει.

Ἐκτός τῆς γραμμῆς ἐν τῷ ταχυδρομείῳ ὑπηρεσίας του οὐδέποτε ἔγραφε. Τὴν ἀνάγνωσιν ἤττον ἠγάπα, αὕτη τὸν κατεκούραζεν. Ἡ γραῖα κυρία, ἡ διευθύντρια τοῦ ἐστιατορίου, ἐν ᾧ ἐλάμβανε τὰ γέυματά του, ἐπιθυμοῦσα νὰ συμβάλῃ ὅπωςδὴποτε εἰς τὴν διανοητικὴν του μόρφωσιν, τῷ ἐδάνειζε μυθιστορίας, ἀλλ' οὗτος τὰς ἐπέστρεφε μὴ δυνάμενος νὰ διηγηθῆ τί ἐν αὐταῖς περιελαμβάνετο τοσοῦτον πολὺπλοκα τῷ ἐφαίνοντο τὰ ἱστορήματα ταῦτα, τὰ ἐστερημένῳ τοῦ κοινοῦ πνεύματος. Ἰχνογράφει ὀλίγον, πάντοτε τὴν αὐτὴν κεφαλήν, γυναῖκας κατὰ κράταφον, ὕφους οὐπρηότατος, πλατίσι ἀνδρόσμιξις Ὀροίσκῳ μαργαριτῶν ἐπὶ τοῦ μετευχινίου κρωβόλου. Τὸ μόνον του πάθος ἦτο ἡ μουσικὴ. Ἐπὶ ὀλοκλήρους ἐσπέρας ἔπαιζε πλαγιάουλον καὶ ἐν τούτῳ ὑπὲρ ὅλα τὰ ἄλλα εὕρισκεν ἀπόλυτον ψυχαγωγίαν.

Ὁ Ἰούλιος ἐδιδάχθη μόνος τὴν μουσικὴν.

Ἐπὶ μακρὸν χρόνον παλαιὸς πλαγιάουλος, ἐκ ξύλου κιτρίνου, παρὰ τινι ρωποπώλῃ τῆς πλατείας τῆς ἀργυρᾶς τὸν εἴλκυεν σφοδρῶς καὶ ἡ ἀπόκτησις του κατέστη ὁ διακαέστερος πόθος του. Χρήματα ἐκέκτητο, ἀλλὰ δὲν ἐτόλμα νὰ εἰσέλθῃ καὶ τὸν ἀγοράσῃ, φόβῳ μὴ τυχὸν γίνῃ καταγέλαστος. Τέλος ἐσπέραν τινὰ, ἀποτολήμας, εἰσέρχεται, τὸν ἀγοράζει, τὸν θέτει ὑπὸ τὸν ἐπενδύτην του τὸν περισφίγγει ἐπὶ τοῦ στήθους του καὶ τρέχει φεύγων πρὸς τὸ ἐρημητήριόν του. Εἶτα θύραι καὶ θυρίδες κλείονται ἐρημητικῶς καὶ ἤρξατο σιγηλῶς ἵνα μὴ ἀκουσθῆ τεριτίζων ἐπὶ δύο ἔτη γηραιῶν μέθοδον εὐρεθεῖσαν εἰς μικροβιβλιοπώλῃν τινὰ. Ἀπὸ ἐξ μόνων μηνῶν διακινδύνευε νὰ πικίξῃ μὲ τὴν ἐφωγμένα τὰ παράθυρα. Δὲν ἐγνώριζεν εἰμὴ ἀπρηχαιωμένας τινὰς μολπὰς, βραδείας καὶ ἀπλῶς μερίδια τοῦ κλωταίου αἰῶνος, ἅτινα προσελάμβανον θέλγος θεσπίσιον, ὅτε τὰ ἐθαττάριζε μετ' ἀδεξιότητος μαθητοῦ πλήρους συγκινήσεως. Κατὰ τὰς χλιόεσσας ἐσπέρας, ὁπότε ἡ συνοικία ὑπνωττεν καὶ ἡ σύνθεσις αὕτη ἡ πτερόνουσα ἀνεοίδετο ἐκ τοῦ εὐρέως θαλάμου, τοῦ πεφωτισμένου ἐν τῇ ὥρᾳ λάμπει κηρίου ἐνόμιζε τις ὅτι ἐνωτιζέτο ὠδῆς ὑποτρεμούσης καὶ ἀβραῶς ἐρωτιδέως, ὅστις ἐνεπιστεύετο εἰς τὴν μόνωσιν καὶ τὴν νύκτα, ἐκείνο ὅπερ δὲν θ' ἀπετόλμα νὰ ἐξεμυστηρεῖτο εἰς τὸ φῶς κατὰ τὴν ἡμέραν.

ΑΠΑΘΗ ΑΙΩΝΙΑ

Σελίδες ἐκ τοῦ ἡμερολογίου μου.

(Συνέχεια)

— Τοῦ Κυρίου! ἀνταπήντησεν ὁ εὐγενῆς προηγούμενος. — Καλῶς μὰς ὄρισατε! σὰς ἐπεριμέναμεν.

— Μ' ἐπεριμένατε! ἠρώτησα ἐκπληκτος.

— Ναί! μὰς ἔγραψε περὶ ὑμῶν καὶ ἄλλοτε ὁ Πατὴρ Ἰάκωβος, τὸν ὑποῖον κατενθουσιάσατε μὲ τὰ ποιήματά σας! τὸν ἐνθουσιασμόν του δὲ αὐτὸν μετέδωσε καὶ εἰς ἡμᾶς, οἱ ὅποιοι σὰς ἀναμέναμεν ὡς ὅσιν ἐν ἐρήμῳ!

— ὦ! ὦ! ἀνεφώνησα ἐγὼ, πολὺ φοβοῦμαι μὴ εἶνε ἀθρακες ὁ θησαυρός σας! καὶ τοῦ ἔδωσα τὴν συστατικὴν ἐπιστολὴν τοῦ Βατοπεδινῷ Ἀδελφῷ του. — Ἀλλὰ, ἐπιλέγω, καὶ ἂν ἀνταγωνισθῶμεν ὀλίγον μὲ τὰ ἰδικά μου, θὰ ἔχωμεν ἐλπίζω τὰ ὑμέτερα, τὰ ὅποια εἰλικρινῶς, τὰ ἐθιχύμασα εἰς τοῦ ὀσιωτάσου φίλου σας!

— Καὶ ὁ πατὴρ Ἰάκωβος, ἐξηκολούθησεν οὗτος, ἀποσφραγίζων τὴν ἐπιστολὴν, πρέπει νὰ ζεῦρετε ὅτι δὲν εἶνε εὐκολος εἰς τὰς προτιμήσεις καὶ τὰς κρίσεις του. Ἀλλ' ὄρισατε μέσα νὰ τὰ ποῦμε καλλίτερα καθήμενοι.

Εἰς τὴν ἰδιόρρυθμον καὶ ἀγιορατικὴν θερμάστραν, τὴν ἐκτισμένην εἰς τὴν κεντρικὴν γωνίαν τοῦ θαλάμου, εἰς τὸν ὅποιον εἰσήλθομεν, καὶ τὴν μεταδίδουσαν τὴν θερμάνειν, διὰ σωλήνων ἐντὸς τῶν τοίχων διακλαδιζομένων, ἔτριζον τὰ φλογίζοντα πρηνοξυλα καὶ καστανόξυλα, μέσῳ τῆς γλυκυτάτης ἐκείνης ἡρεμίας, καὶ τοῦ σεβασμίου καὶ μελαγχολικοῦ σκότους, τὸ ὅποιον διέλευεν ἡ παλλομένη καὶ ροδόχρυσος ἐκείνη πυρὰ, σελαγιζουσα εἰς τὰ παατράπτοντα κάτοπτρα.

A. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ

Ψ Η Φ Ι Δ Ω Ξ Ο Σ Ν

Ἡ γυνὴ γηράσκει κάποτε· ἡ φιλαρέσκειά της σπανιότερον· ἡ γλῶσσά της οὐδέποτε.

LABAY

Ἐκάστη θλίψις τοῦ ἀνθρώπου εἶνε ἐν βῆμα πρὸς τὸν οὐρανόν.

FRANCHEVILLE

ΑΔΕΛΦΟΓΡΑΦΑ

κ. Α. Θ. Κ. Ναύπλιον. Ἀφοῦ, ὡς μανθάνομεν, ἐπισκέπτεσθε τόσον συχνὰ τὰς Ἀθήνας διατὶ δὲν σὰς βλέπομεν ἀπὸ τοῦ γραφείου; Σὰς ἀναμένομεν μετὰ τῆς συνεχείας τῆς «Φύλλας σας», δι' ἣν θὰ σὰς κάμωμεν surprise — κ. Μιγάδι. Τί γίνεσθε; — Τῇ δεσποινίδι Μ. Σ. Ἐνταῦθα. Ὁ ἀ δημοσιευθῆ. — κ. Ν. Μεροκούρη. Ἐνωρίτερον παρακαλοῦμεν ν' ἀποστέλλῃται αὐτὴ ὕλη — Χ. Χ. Ἐνταῦθα. Φύλλα ἐστάλησαν, τὸ διήγημά σας μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν ἐξ Αἰγύπτου τοῦ Διευθυντοῦ. — Π. Τ. Ἀνδροίτσαιναν. Ποιήμα σας ἔλαβον, δημοσιευθήσεται ἀργότερον. — Κ. Π. Σπάρτην. Περιμένομεν κἀνὲν ἔργον σας πρὸς δημοσίευσιν ὡς ὑπεσχέθητε. — Δ. Β. Ἄργος. Φύλλα σὰς ἐστάλησαν ὡς ἐγράφατε.

Παρακαλοῦνται ὅσοι τῶν συνδρομητῶν δὲν λαμβάνουσι τὸ φύλλον τακτικῶς νῆ μὰς ἀναφέρωσι τοῦτο εἰς τὸ γράφειόν μας.

Τὴν «Ἰριδα» ἀντιπροσωπεύουσιν ἐν Καῖρῳ οἱ Κύριοι Χαδεμένος καὶ Δεσύλλας, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὁ κύριος Ἰωάννης Νταφώτης, ἐν Μανσουρᾷ ὁ κ. Ἀλέξ. Κόνταρος ἐν Ζηγαζικίῳ ὁ κ. Λέων Χατζωϊωάννου, παρ' οἷς καὶ ἐγγράφονται συνδρομηταί.

ΚΟΥΡΕΙΟΝ ΑΝΔΡΕΟΥ ΠΛΑΤΥ

Ἐν Ζαχαζικίῳ

Καθαριώτης καὶ περιποιήσις Παρισινή.

Hôtel d' Egypteτῶν προδευτικωτάτων κυρίων Ἀδελφῶν **Βαροῦχα**

Ἐν Ζαχαζικίῳ

Εἰσκέταται τὴν καθαρωτέραν τροφήν καὶ ἀναπαυτικώτερον ὕπνον.

ΜΕΓΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΙΔΩΝ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ**Σ. ΣΑΟΥΛΗ**

Ἐν Ζαχαζικίῳ

Ἐτοιμα ἐνδύματα ἀνδρῶν, γυναικῶν καὶ παιδῶν, πλουσιωτάτη συλλογή, τιμαὶ ἐκτὸς συναγωνισμοῦ.

ΜΕΓΑ ΚΑΦΦΕΝΕΙΟΝ Ο „ΝΕΙΛΟΣ“

Ἐν Μασούρα

ΑΔΕΛΦΩΝ ΠΑΠΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ

ἐπὶ τῆς ὄχθης τοῦ Νείλου

ΑΝΤΩΝΟΙΣ ΛΥΚΟΥΔΗΣ**ἔμποροράπτης**

Ἐν Ζαχαζικίῳ

Ὑφασματα Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας. Γούστο Παρισινό.

Hôtel Khedivial

Mansourah

George PenemenosΜέγα ἐδωδιμοπωλεῖον ἐν Μανσουρα **Σωτ. Σαμαροπούλου.****Hôtel-Restorant et Bar**

Rouayel Manssourah

Σ ΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΔΙΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

παρὰ τὴν προκυμαίαν Νείλου.

Καθαριώτης καὶ περιποιήσις ἔκτακτος. Θέα μαγευτική, Μαγειρική καθαρῶτατη.

ΜΕΓΑ ΤΥΠΟ-ΛΙΘΟΓΡΑΦΕΙΟΝ

Ἐν Καίρω

ΧΑΔΕΜΕΝΟΥ καὶ ΔΕΣΥΛΛΑ

Τὸ πλουσιώτατον τυπολιθογραφεῖον Χαδεμένου καὶ Δεσύλλα ἀναλαμβάνει παντὸς εἶδους ἐργασίας ἐφαιμίλλους τῶν εὐρωπαϊκῶν καταστημάτων οἱ εἰδικότεροι τεχνῆται εὐρίσκονται εἰς τὸ παγκοσμίου φήμης τοῦτο τυπολιθογραφεῖον, ὅπερ πλὴν τοῦ πλούτου του εἶναι τὸ εὐθυνότερον ὄλων τῶν ἐν Ἀνατολῇ ἐργοστασίων.

ΜΕΓΑ ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΕΙΟΝ**ΧΡ. ΚΑΛΛΙΓΟΠΟΥΛΟΥ**

Προμηθευτοῦ τῆς Κεδηβικῆς οικογενείας. Τὰ ἐκλεκτότερα καὶ κομψότερα ὑποδήματά εἰς τοῦ Χρ. Καλλιγοπούλου.

ΧΑΡ. ΧΡΗΣΤΟΦΟΡΙΔΗΣ**ÉPICERIE**

Ἄπαντα τὰ ἀποικιακά—Μεγάλη συλλογή ποτῶν εὐρωπαϊκῶν καὶ ἐγχωρίων.

ΚΛΙΝΙΚΗ Δ. Κεφαλοπούλου

ἰατροχειρουργοῦ

Ὅδος Ἐσκεβίας ἀνωθεν τῶν καταστημάτων **Albertini**. Νοσηματα, χειρουργικὸν εἰδικὸν τμήμα διὰ τὰς σφιλιδικὰς παθήσεις. Ὁραὶ ἐπισκέψεως 8—9 π.μ. 3—5 μ.μ.**ΧΡΩΜΑΤΟΠΩΛΕΙΟΝ****ΕΥΑΓΓΕΛΙΝΟΥ ΚΑΙ ΛΥΜΠΟΥΣΗ**

40 Ὅδος Ἁγίου Μαρκοῦ 40

Ἐπισθεν Χρυσοσπηλαιωτίσης

Χρώματα, βερνίκια καὶ ἅπαντα τὰ εἶδη τῆς ζωγραφικῆς **Τιμαὶ ἐκτὸς συναγωνισμοῦ****ΗΛΙΑΣ ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ****ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΗΣ**

Ὅδος Σταδίου ἐναντι Θεάτρου Τσόχα

ΜΕΓΑ ΠΑΝΤΟΠΩΛΕΙΟΝ Κ. ΠΑΝΑΓΑΤΟΥ

Ἐν Ζαχαζικίῳ

Ἐπιζητήσετε θὰ τὸ εὕρητε εἰς τὸ ἐδωδιμοπωλεῖον τοῦτο. Ὅλοι οἱ εὐρωπαϊκοὶ οἶνοι, ὅλα τὰ ἡδύτερα ποτά, τὰ πάντα εἰς τοῦ κ. Παναγᾶτου.

ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΟΠΟΙΕΙΟΝ

καὶ ἀποθήκη διαφόρων οἴνων καὶ

ΠΟΤΩΝ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ**Γ. Ν. ΠΕΡΑΚΗ**Γενικοῦ ἀντιπροσώπου εὐρωπαϊκῶν ἑλληνικῶν καὶ εὐρωπαϊκῶν οἴνων **ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ (Αἴγυπτος)** Μεγάλαι παρακαταθήκαι διαφόρων εἰδῶν κονιάκ ἀγνὸν ἐκ σταφυλῆς.**ΜΕΓΑ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΟΠΟΙΕΙΟΝ****Ο ΛΑΒΥΡΙΝΘΟΣ****ΔΗΜ ΧΕΛΙΩΤΗ**

Μεγάλη συλλογή οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν.

Μεγάλη παρακαταθήκη Κονιάκ εἰς φιάλας καὶ εἰς βαρέλια.

Εὐρίσκονται ποτά τῶν μᾶλλον πεφημισμένων ἐργοστασίων.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΟΙΚΟΤΡΟΦΕΙΟΝ**ΑΘ. ΛΑΣΠΟΠΟΥΛΟΥ**

Ἐν ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ (Αἴγυπτος)

(Rue Sesostris)

Ἐν αὐτῷ διδάσκονται πλὴν τῆς Ἑλληνικῆς, ἡ Γαλλικῆ, Ἱταλικῆ, Ἀγγλικῆ καὶ Ἀραβικῆ καὶ ἐμπορικὰ μαθήματα.

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΠΟΡΤΜΟΝΕΔΩΝ**ΧΡ. ΜΑΡΙΝΟΥ καὶ Θ. ΣΚΟΥΡΑΕΤΗ****Ἐγχώριος Βιομηχανία**

Βαλίτσαι, πόρτ-ἄρζαν, Σακαί, Σακ-βοαγᾶζ πορτμονέ καὶ ἄλλα εἶδη.

Ὅδος Εὐαγγελιστρίας ἀρ. 20

ΥΔΡΑΥΛΙΚΟΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ**ΕΜΜ. Ν. ΜΠΟΝΤΖΟΥ**

Κάτωθι Νέου Θεάτρου ἀριθ. 12

ἀντλία δισξαμεναὶ κλπ**SAKELLARI N. FRERES****CAIRE (Egypte)**

Choice Egyptian, cigarettee Fournisseur de la famille Khediviale

ÉPICERIE KHÉDIVIALE**SAYA PANARETOU**

Nouveau Marché No 57-58

CAIRE (Ehlypte)

ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΙ ΑΤΤΙΚΗΣ Δρομολόγιον από 5 'Ιουνίου 1897

Καθ' ἐκάστην

ΓΡΑΜΜΗ ΚΗΦΙΣΣΙΑΣ

ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ		ΕΚ ΚΗΦΙΣΣΙΑΣ	
Π. Μ.	5 40	Π. Μ.	6 40
κατ' εὐθείαν	7 30	κατ' εὐθείαν	8 25
	9 30		10 40
	11 20	κατ' εὐθείαν	12 05
κατ' εὐθείαν	12 —		
M. M.	3 —	M. M.	2 20
ατ' εὐθείαν	4 —	κατ' εὐθείαν	4 05
	5 —		5 10
κατ' εὐθείαν	6 —	κατ' εὐθείαν	6 05
	7 —		7 10
κατ' εὐθείαν	8 —	κατ' εὐθείαν	8 05
	10 —		10 10
			11 10

Κυριακὰς καὶ ἑορτὰς προστίθενται

9. — M. M.	9.10 M. M.
11. — M. M.	12 — M. M.

ΓΡΑΜΜΗ ΛΑΥΡΙΟΥ

ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ		ΕΚ ΛΑΥΡΙΟΥ	
8.05 Π. Μ.	6 30 Π. Μ.		
4.50 M. M.	5 15 M. M.		

Κατὰ πᾶσαν Τρίτην Ἑμπτην καὶ Σάββατον διὰ Κηφισσίαν (Δαϊκὰ) Α' Θέσις δρ. 1 — 1' Θέσις δρ. 0.65

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ Δ. Π. ΓΟΥΔΗ

ΔΕΥΤΕΡΑΝ, ΤΕΤΑΡΤΗΝ καὶ ΣΑΒΒΑΤΟΝ. 7 π. μ. Δι' Αἴγιναν, Πόρον, Ὑδρην, Σπέτσας, Χέλιον, Ἄστρος καὶ Ναυπλιον.

ΤΡΙΤΗΝ, ΠΕΜΠΤΗΝ καὶ ΣΑΒΒΑΤΟΝ 7 μ. μ. Διὰ Λαύριον, Ἀλιβερίου, Χαλκίδα, Λίμνην, Στυλίδα, Ἄγ. Μαρτίαν, Μῶλον, Ὀρεοὺς καὶ Βῶλον.

ΤΡΙΤΗΝ, 8 μ. μ. Διὰ Σύρον, Τήνον, Ὑστέρνια, Κόρθιον, καὶ Ἄνδρον.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ, 7 π. μ. Διὰ Ὑδρην, Σπέτσας, Μονεμβασίαν, Βάττικα, Γύθειον, Γερολιμένα, Λιμένιον, Σελίνιτσαν, Καρδαμύλην Καλάμας, Νησίον, Κορώνην, Πύλον, Μάραθον, Ἄγ. Κυριακὴν, Κυπαρισσίαν, Κατάκωλον, Ζάκυνθον, Κυλλήνην, Μεσολόγγιον καὶ Πάτρας.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ, 8 μ. μ. Λουτράκιον, Ἀντίκυρα, Ἰτέχν, Γαλαξειδίον, Βιτρινίτσαν, Αἴγιον, Πάτρας, Ἰθάκη, Λευκάδα, Βασιλικὴν, Βόνιτσαν, Κόπραιναι, καὶ Καρθασαράν.

ΣΗΜ. Ἐκάστην Τρίτην διὰ τῶν αὐτῶν προεγγίσεων Θεσσαλονίκην.

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑΙ ΤΑΚΤΙΚΑΙ

Ἀναχωρήσεις ἐκ Πειραιῶς

ΔΕΥΤΕΡΑΝ. 8 π. μ. Διὰ Γύθειον, Καλάμας, Κατάκωλον, Πάτρας, Κέρκυραν καὶ Τεργέστην.

ΔΕΥΤΕΡΑΝ, 9 μ. μ. Διὰ Πάτρας, Μεσολόγγιον, Λευκάδα, Κόπραιναι, Καρθασαράν καὶ Κέρκυραν.

ΔΕΥΤΕΡΑΝ, 7 μ. μ. Διὰ Λαύριον, Χαλκίδα, Λίμνην, Αἰδηψόν, Μῶλον, Ἄγ. Μαρτίαν καὶ Ὀρεοὺς.

ΠΕΜΠΤΗΝ, 8 μ. μ. Διὰ Σύρον

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ, 7 μ. μ. Διὰ Λαύριον, Χαλκίδα, Λίμνην, Αἰδηψόν, Μῶλον, Ἄγ. Μαρτίαν καὶ Ὀρεοὺς.

Ἐκ Πατρῶν

ΤΕΤΑΡΤΗΝ. 8 μ. μ. Διὰ Κέρκυραν καὶ Τεργέστην. (κατ' εὐθείαν)

ΤΡΟΧΙΟΔΡΟΜΟΣ ΑΘΗΝΩΝ - ΠΕΡΙΧΩΡΩΝ

Γραμμαὶ Ἀθηνῶν Π. Ν. Φαλήρου καὶ Ν. Φαλ. Πειραιῶς

Δρομολόγιον ἰσχύον διὰ τὴν χειμερινὴν περίοδον ἄπο τῆς 29 Σεβρίου 1897

Ἐξ Ἀθηνῶν εἰς Φάληρον Ἀκαδημία	Ἐκ Φαλήρου εἰς Πειραιᾶ	Ἐκ Πειραιῶς εἰς Φάληρον Πλατεία Δημοαρχίας	Ἐκ Φαλήρου εἰς Ἀθήνας
Π. Μ.	Π. Μ.	Π. Μ.	Π. Μ.
6 —	6 —	—	—
6 40	6 40	6 20	6 40
7 20	7 20	7 —	7 20
8 —	8 —	7 40	8 —
8 40	8 40	8 20	8 40
9 20	9 20	9 —	9 20
10 —	10 —	9 40	10 —
10 40	10 40	10 20	10 40
11 20	11 20	11 —	11 20
12 05	12 —	11 40	12 —
M. M.	M. M.	M. M.	M. M.
12 40	12 40	12 20	12 40
1 20	1 20	1 —	1 20
2 —	2 —	1 40	2 —
2 40	2 40	2 20	2 40
3 20	3 20	3 —	3 20
4 —	4 —	3 40	4 —
4 40	4 40	4 20	4 40
5 20	5 20	5 —	5 —
6 —	6 —	5 40	5 20
6 40	6 40	6 20	6 —
7 20	7 20	7 —	6 40
8 —	8 —	7 40	7 30
	8 40	8 20	8 —
			8 40

Κυριακὰς καὶ ἑορτὰς καιροῦ ἐπιτρέποντος

M. M.	M. M.	M. M.	M. M.
12,05	12 —	12,20	12 —
12,40	12,40	1 —	12,40
1,10	1,25	1,40	1,30
1,40	1,55	2 10	2 —
2 10	2,25	2 40	2,30
2,40	2,55	3,10	3 —
3,10	3,25	3,40	3,30
3,40	3,55	4 40	4 —
4,10	4,25	4 40	4,30
4,40	4,55	5 10	5 —
5,10	5,25	4 —	5,30
5,40	5 55	6,10	6 —
6,10	6,25	6,40	6,30
6,40	6,55	7 10	7 —
7 10	7,25	7 40	7,30
7 40	7,55	8 10	8 —
8 10	8,25	8 40	8 30
—	8,55	9 10	9 —

Ἐκ Καλλιθέας εἰς Ἀθήνας π. μ. 5.35. 6.15 Ἐξ Ἀθηνῶν εἰς Καλλιθέαν μ. μ. 8.40.20 Ἐκ Πειραιῶς εἰς Φάληρον θ. μ. μ.

ΣΗΜ. Ἡ πώλησις τῶν εἰσιτηρίων γίνεται εἰς τὸν σταθμὸν τοῦ Πειραιῶς πλησίον τῆς Δημοαρχίας, ἐν Ν. Φαλήρῳ παρὰ τῷ σταθμῷ, ἐν Ἀθήναις δὲ παρὰ τῇ Ἀκαδημίᾳ, στάσει Ὀρρανίδου καὶ σταθμῷ Μακρυϊάνην.

ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ

Π. ΠΑΝΤΑΛΕΩΝ

Ἐκάστην Δευτέραν Μεσημβρία διὰ Χανιά, Ρέθυμον Ἡράκλειον καὶ Ἀλεξάνδρειαν

Μεγάλη ἔκπτωσης Ναύλων